

Dzięk **Budgowski**

12 stron

Rok VI
cena
15 gr

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ POMORSKI - GAZETA MORSKA - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA GDANSKA**
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILEŃSKA : - : - : - : - : -

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, ul. Marszałka Focha 12. Telefoni 23-18. Konto czekowe P. K. O. 205.102

Rozłączą się...

W „Wieczorze Warszawskim“ (Nr. 312 z dnia 3. 11.) znajdujemy w kronice politycznej wiadomość następującą:

„P. Jerzy Zdziechowski, b. minister skarbu skierował dnia 2 lutego r. b. do p. senatora Joachima Bartoszewicza, prezesa zarządu głównego i rady naczelnej Stronnictwa Narodowego list, w którym, zaznaczając, że już od kilku lat usunął się od udziału w pracy władz stronnictwa, zawiadamia, iż obecnie powziął postanowienie wystąpienia ze Stronnictwa Narodowego“.

Drobna ta pozornie wiadomość posiada ważne, symptomatyczne znaczenie, jako jeden jeszcze dowód postępującego wciąż

rozkładu Stronnictwa Narodowego.

Jerzy Zdziechowski należał do najwybitniejszych członków Str. Narodowego.

W czasach przedwojennych, ze względu na swe stosunki towarzyskie, jako znany w Warszawie „lew salonowy“, bliski był raczej ówczesnym realistom (ugodowcom). Do Demokracji Narodowej zbliżył się na parę lat przed wybuchem wojny, gdy już ustalone było „braterstwo broni“ na gruncie petersburskim pomiędzy „realistami“ a Demokracją Narodową. Ze względu na swe stosunki towarzyskie, był

pożądanym łącznikiem pomiędzy dwiema grupami politycznymi.

Elegancki światowiec, sportsmen, pionier ruchu automobilowego w b. Kongresówce, Jerzy Zdziechowski, raził nieco tych prowincjonalnych zwłaszcza działaczy endecji, jak Al. Zawadzki, Dr. Rutkowski z Płońska, Dr. Psarski z Ostrołeki i in., którzy zorganizowali „dół“ ludowe stronnictwa, tchnęli zawsze duchem apostołskości bezinteresowności, ale też i prowincjonalnej zaśniętliwości.

Ale Roman Dmowski, ówczesnie po dyktatorsku rządzący stronnictwem Demokracji Narodowej, gustował raczej w typach takich, jak Jerzy Zdziechowski, a niżeli w starych, zasłużonych, ale już nieco zaśniętliwych i niemodnych działaczach. Jerzy Zdziechowski

zajął rychło wybitne stanowisko w Demokracji Narodowej,

został członkiem rady naczelnej i zarządu stronnictwa. Po zajęciu Warszawy przez Niemców w r. 1915 Jerzy Zdziechowski znalazł się w Moskwie, gdzie pracował w organizacji Cent. Kom. Obywatelskiego, opiekującego się ludnością wysiedloną przymusowo przez cofające się wojska rosyjskie w głąb Rosji.

Gdy po wybuchu pierwszej rewolucji rosyjskiej, rzesze wychodźstwa polskiego w Rosji zaczęły organizować się na gruncie politycznym, Jerzy Zdziechowski wszedł do Rady Międzypartyjnej, która stała się odpowiednikiem paryskiego Komitetu Narodowego i objął w niej stanowisko kierownika sekcji wojskowej. Rada Międzypartyjna dała inicjatywę formowania 1-go Korpusu. Generała J. Dowbór - Muśnickiego na stanowisko dowódcy tego Korpusu powołał prezes Rady Międzypartyjnej Stan. Wojciechowski, późniejszy Prezydent Rzeczypospolitej. Ale konkurentem w sprawowaniu władzy politycznej nad Korpusem stał się Naczelny Komitet Polski (t. zw. Naczpól), wyłoniony przez Zjazd Wojskowy Polaków w Petersburgu.

Na dni 30

odroczone sesję Sejmu i Senatu

Warszawa, 8. 11. (PAT). Wczoraj o godzinie 13 przybył do gmachu Sejmu dyrektor biura prawnego prezesa Rady Ministrów p. Władysław Paczoski, który wręczył marszałkowi Sejmu zarządzenie p. Prezydenta Rzplitej w sprawie odroczenia sesji zwyczajnej Sejmu.

Zarządzenie p. Prezydenta Rzplitej brzmi: Na podstawie art. 25 Konstytucji odraczam z dn. 7 listopada 1934 r. sesję zwyczajną Sejmu na dni 30. Spada, dnia 6 listopada 1934 r. Prezydent Rzplitej (—) Ignacy Mościcki. Prezes Rady Ministrów (—) Leon Kozłowski.

Następnie dyr. Paczoski zarządzenie podobnej treści z powołaniem się na art. 37 Konstytucji doręczył marszałkowi Senatu.

Podział referatów budżetowych

Referentem generalnym w Sejmie — pos. Miedziński, w Senacie — sen. Szarski

Warszawa, 8. 11. (PAT). Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem prezesa posła Byrki, posiedzenie komisji budżetowej Sejmu. Na posiedzeniu tem dokonano podziału referatów poszczególnych części budżetu

na rok 1935-36. Sprawozdawcami poszczególnych części preliminarza wybrani zostali następujący posłowie: budżet p. Prezydenta Rzplitej objął poseł Czuma, Sejm i Senat — poseł Wierzbicki, Najwyższa Izba

Kontroli — poseł Czuma, Prezydjum Rady Ministrów — poseł Tebinka, fundusze podległe Prezydjum Rady Ministrów — poseł Sowiński, Ministerstwo Spraw Zagranicznych — poseł Walewski, Ministerstwo Spraw Wojskowych — poseł Duch, fundusze podległe Min. Spr. Wojsk. — poseł Sanojca, Min. Spr. Wewn. — poseł Pączek, Min. Skarbu — poseł Holyński, monopole — poseł Hutten-Czapski, fundusze podległe Min. Skarbu, budowlany, rozbudowy miast i specjalnie rachunek terenowy rozbudowy miast — poseł Sanojca, fundusze specjalnej rady spółdzielczej — poseł Holyński, pomoc instytucjom kredytowym — poseł Holyński, Państw Fundusz Eksp. — poseł Czerniakowski, Min. Sprawiedl. — poseł Soidler, Min. Przem. i Handlu — poseł Czerniakowski, Min. Komunikacji — poseł Stanzak, fundusze podległe Min. Komunik. — poseł Szrednicki, Min. Roln. i Ref. Roln. — poseł Karwacki, Min. WR. i OP. — poseł Zdzisław Stroński, Min. Op. Społ. — poseł Sowiński, przedsiębiorstwa i zakłady podległe Min. Op. Społ. — poseł Dybowski, Min. Pocht i Telegr. — poseł Dobrzański, emerytury i zaopatrzenia oraz renty inwalidzkie i pensje — poseł Wagner, dług państwowe — poseł Hutten-Czapski, ustawę skarbową i referat generalny objął poseł Miedziński.

Na posiedzeniu senackiej komisji skarbu budżetowej, pod przewodnictwem senatora Popławskiego, przydzielono referaty poszczególnych części preliminarza budżetowego jak następuje: p. Prezydent Rzplitej i Min. Przem. i Handlu — senator Ewert, Najw. Izba Kontroli i Sejm — senator Drucki-Lubecki, Senat i Prezydjum Rady Ministrów — senator Mora-Brzeziński, fundusz pracy — sen. Iwanowski, Min. Spr. Zagr. — sen. Hanna Hubicka, Min. Spr. Wojsk. — sen. Dąbski, Min. Spr. Wewn. — sen. Wańkiewicz, Min. Skarbu oraz dług państwowe — sen. Szarski, Min. Sprawiedliwości — sen. Żaczek, Min. Kom. — sen. Skoczylas, Min. Roln. i Ref. Roln. — sen. Rdułowski, Min. WR. i OP. — sen. Ehrenkreuz, Min. Op. Społ. — sen. Barański, Min. Pocht i Telegr. — sen. Lempke, emerytury i zaopatrzenia, renty inwalidzkie i pensje oraz monopole — sen. Karłowski, referat generalny ustawy skarbowej objął sen. Szarski.

Napad bandycki na pociąg pocztowy między Płochocinem a Ożarowem pod Warszawą

(o) Warszawa, 8. 11. (tel. wł.) Wczoraj między Płochocinem a Ożarowem dokonano napadu na pociąg pocztowy, który wioził do Warszawy kasę żelazną z 38 tysiącami złotych, zebranymi na różnych stacjach kolejowych. Gdy pociąg znajdował się w pobliżu Ożarowa, do wagonu ambulansowego, w którym znajdowała się kasy z pieniędzmi, wtargnęło trzech zamaskowanych drabów. Okrzykiem „ręce do góry!“ i wyciągniętymi rewolwerami bandyci steroryzowali obsługę ambulansu. Jeden z nich stanął na czatach, dwóch innych chwyciło kasę żelazną i wyrzuciło ją z pociągu. Następnie bandyci pociągnęli za hamulec, a gdy pociąg zaczął zwalniać bieg, wyskoczyli na tory. Zaraz po zatrzymaniu pociągu wszczęto pościg za bandytami, zawiadamiając równocześnie o napadzie okolice posterunki policyjne.

Tajemnicza przyczyna zgonu Sztekkera Światowej sławy atleta zmarł wczoraj w Warszawie

(o) Warszawa, 8. 11. (tel. wł.) Wczoraj o godzinie 4 nad ranem zmarł światowej sławy atleta Teodor Sztekker. Zgon nastąpił po tajemniczej chorobie, której dotąd jeszcze nie zdołano zbadać.

Sztekker przed paru dniami zachorował nagle w swym majątku ziemskim Gawłowo w powiecie błońskim. Wobec bardzo silnej gorączki, rodzina zmarłego zawiadzała lekarza z Błonia, który, niemogąc rozpoznać choroby, zarządził przewiezienie Sztekkera do Warszawy. Umieszczono go tam w klinice szpitala Dzieciątka Jezus, gdzie, mimo usilnych zabiegów, również nie udało się ustalić przyczyn choroby. Atleta przez tydzień leżał bez przytomności, trawiony bardzo wysoką gorączką. Chwilami, w przystępach mągły, rzucał się tak gwałtownie, że musiano pasami przywiązywać go do łóżka. Wczoraj o godzinie 4 nad ranem nastąpiła agonja. Dopiero po sekcji zwłok, która zostanie przeprowadzona na polecenie władz prokuratorskich, będzie zapewne wyjaśniona przyczyna tajemniczego zgonu.

Stosunek J. Zdziechowskiego do Korpusu Dowbór - Muśnickiego wyraził się w bezskutecznej interwencji, mającej na celu wycofanie Korpusu za Dniepr, zamiast zgody na rozbrojenie go przez Niemców.

Po zlikwidowaniu Korpusu, J. Zdziechowski znalazł się na Kaukazie, gdzie brał udział w formowaniu t. zw. IV Dywizji (gen. Lucjana Żeligowskiego). Przez jego ręce przechodziły wówczas środki, dostarczane przez Ententę (głównie przez Francję) na cele formowania tej dywizji.

Po powrocie do kraju, J. Zdziechowski wszedł do Sejmu, a następnie, po niefortunnej próbie Wł. Kucharskiego, jako minister Skarbu, objął to stanowisko z ramienia Związku Ludowo - Narodowego (tak wówczas nazywała się dawna Demokracja Narodowa, obecnie — Str. Narodowe).

Po Wł. Kucharskim nietrudno było stworzyć korzystny kontrast.

J. Zdziechowski dał budżet zrównoważony i doręcznicie skonstruowany, czem zyskał sobie uznanie u niektórych przeciwników politycznych. Przewrót majowy zastał go u boku ówczesnego Prezydenta St. Wojciechowskiego. Podobno zachowywał się odważnie i rozsądnie: był pierwszym, który doradził St. Wojciechowskiemu rezygnację.

J. Zdziechowski nie kandydował już do Sejmu w r. 1928, zajął się natomiast działalnością wydawniczą. Jest dziś głównym udziałowcem koncernu prasowego, wydającego „A. B. C.“ „Wieczór Warszawski“ i „Nowiny Codzienne“.

Wycofanie się J. Zdziechowskiego ze Str. Narodowego oznacza pozbawienie wpływu stronnictwa na ten koncern prasowy.

Str. Narodowe może wkrótce pozostać bez prasy stołecznej, dla nikogo bowiem nie jest tajemnicą, że „Gazeta Warszawska“ jest „pod bilansem“ na blisko milion złotych.

J. Zdziechowski wyszedł ze Str. Narodowego i — nigdzie nie poszedł. Jego koncern prasowy, lawirując w kierunku „opozycji rzeczowej“, oddala się coraz bardziej od swej macierzy — „Gazety Warszawskiej“.

Nie poszedł również nigdzie Stanisław Grabski,

inny wybitny przywódca Str. Narodowego, również b. minister (oświaty), który już kilka miesięcy temu opuścił szeregi stronnictwa. Te właśnie fakty dowodzą, że Str. Narodowe przechodzi proces nie wewnętrzny przeobrażania się i ewolucji, ale — rozkładu i rozpadu, jako rezultatu procesu gnijnego. **Asper.**

Przytłaczające zwycięstwo Roosevelta w wyborach amerykańskich

Londyn, 8. 11. (PAT). Aczkolwiek tylko częściowe rezultaty znane są dotąd z wyborów amerykańskich, to jednak wskazują one na decydującą przewagę demokratów i wielkie zwycięstwo prezydenta Roosevelta.

Do izby reprezentantów dotąd wybrano 167 demokratów i 33 republikanów. Dotąd niewiadome są wyniki w 235 okręgach, ale ponieważ dla posiadania większości wymagana jest liczba 218 mandatów, to uzyskanie przez demokratów tej większości nie może ulegać wątpliwości. Biorąc obecny stosunek wybranych, można się nawet spodziewać, że większość demokratyczna będzie przytłaczająca.

Z wyborów do senatu, do którego wy-

bierana jest tylko trzecia część składu senatu, a więc 32 senatorów na 96 mandatów ogółem, wiadomym jest dotąd 11 wyników, a mianowicie wybranych jest 8 demokratów i 3 republikanów. 21 mandatów jeszcze jest niewiadomych. Również co do senatu widoki demokratów są znakomite i liczą oni, że będą posiadali w senacie 2/3 mandatów.

Co do wyborów gubernatorów stanów, wiadomym już jest, że gubernator stanu New York, demokrat Lehman, został wybrany ponownie, natomiast kandydat republikański Moses poniósł dotkliwą porażkę. Upton Sinclair, który kandyduje na gubernatora stanu Kalifornia, ma niewielkie szanse zwycięstwa i prawdopodobnie zostanie

wybrany dotychczasowy gubernator Merriam.

Wiadomym jest dotąd, że demokraci uzyskali znakomitą przewagę w stanach Virginia, Floryda, Missisipi, Texas, Arizona, New York, Nevada i Tennessee. W niektórych stanach doszło do krwawych zwycięstw, w rezultacie których byli zabici i ranni, naogół jednak panuje spokój i porządek.

Nowy Jork, 8. 11. (PAT). Według nieoficjalnych obliczeń, demokraci otrzymali w całym kraju 10.200.000 głosów, republikanie 7.600.000 gł. W głosowaniu na 35 miejsc w senacie jak wynika z dotychczasowych informacji, demokraci uzyskali 23 mandaty, republikanie 4.

Już wymieniają następcę Doumergue'a

Wtorkowe posiedzenie rady ministrów było wstępem do przesilenia

Paryż, 8. 11. (PAT). Agencja Havasa donosi, że jak się zdaje, wszystkie możliwości porozumienia zostały wyczerpane i wtorkowe posiedzenie rady ministrów stanowiło wstęp do przesilenia rządowego. Niektóre dzienniki podając sprawozdanie z obrad rady ministrów, zapewniają, że ministrowie radykalni podali się do dymisji, lecz prezydent Lebrun zażądał od nich, aby zgłoszenie dymisji nastąpiło dopiero we czwartek. Można było budować pewne nadzieje do tego, że na wczorajszym posiedzeniu grupy radykałów socjalnych nastąpi jeszcze jakaś zmiana stanowiska, lecz nikt niema co do tego większych złudzeń, gdyż sytuacja jest już zbyt wyraźnie określona, aby można było liczyć na niespodziewane porozumienie w ostatniej chwili. Wiele dzienników zaopatruje sprawozdania o sytuacji tytułem: „Przesilenie rządowe jest faktycznie otwarte”. Bez względu jednak na znaczenie ewentualnego odejścia Doumergue'a, większość opinii żywi jednak nadzieje, że rozejm nie będzie zerwany, powołując się przytem na pojednawczy ton rezolucji, uchwalonej przez radykałów. Kandydatami na następców Doumergue'a są, zdaniem prasy, minister spraw zagranicznych Laval, przewodniczący izby Bouisson, marszałek Petain i minister Flan-

din.

Paryż, 8. 11. (PAT). Wszystkie dzienniki podkreślają, iż prezydent republik Lebrun odegrał dużą rolę, nie dopuszczając do kryzysu gabinetowego w dniu wczorajszym.

Po burzliwym posiedzeniu rady ministrów, na którym doszło do ostrej wymiany zdań pomiędzy premierem Doumergue a przywódcą radykałów Herriotem nastąpiły niemniej dramatyczne obrady grupy radykalnej. Narady te nie przekreśliły jednak do tychczas możliwości dojścia do porozumienia.

Dzień wczorajszy rozpoczął się właśnie pod znakiem dążenia do pojednania. Premier Doumergue odbył liczne rozmowy z ministrami Lavalem Lemery, Rivolettem i in. Premier odbył także naradę z grupą senatorów. Minister Herriot konferował z wybitnymi przedstawicielami partii radykalnej.

Straszliwa katastrofa samolotu pasażerskiego linii Królewiec-Berlin

Berlin, 8. 11. (PAT). Samolot pasażerski, kursujący na linii Królewiec - Berlin, po przelecie nad Gdańskiem, zmuszony był do lądowania w pobliżu miejscowości Gross Rakett 0 20 km. na południo-zachód od Lauenburga. Z niewyjaśnionych dotychczas przyczyn samolot przy lądowaniu spadł na ziemię, przyczem znajdujące się w nim 5 osób poniosło śmierć na miejscu. Na miejsce wypadku wyjechała niezwłocznie komisja śledcza.

Artyści-rzeźbiarze wykonywują tabliczki z nazwami ulic

Berlin, 8. 11. (PAT). Miasto Blankenburg w górach Harzu postanowiło przyjąć z pomocą artystom rzeźbiarzom, powierzając im wykonanie tabliczek orientacyjnych z nazwami ulic. Projekt ten poparł pruski minister spraw wewnętrznych, wypowiadając się przytem za użyciem na nowych szyldach gotyku zamiast pisma łacińskiego.

Punktem wyjścia dla pojednania jest deklaracja radykałów, która stwierdza, że są oni gotowi w dalszym ciągu poprzeć wszystkie wysiłki celem utrzymania rozejmu politycznego, jednak nie mogą się zgodzić na metody sprzeczne z doktryną republikańską.

Herriot oświadczył w rozmowie z dziennikarzami, że ze względu na zobowiązania wobec premiera musi się narazie powstrzy-

mać d wszelkich informacji. Nie ulega jednak wątpliwości, że jeżeli zawiodą te usiłowania, mające na celu doprowadzenie do kompromisu, dziś przed południem ustąpi cały gabinet Doumergue. Premier wyraźnie oświadczył, że każdy wyłom w składzie obecnego gabinetu zmusi go do wycofania się z życia politycznego. Premier, jak informują w kołach do niego zbliżonych, nie jest usposobiony pojednawczo.

Pomorze 11 listopada na powodzian

(p) Zgodnie z apelem Pomorskiej Rady Wojewódzkiej BBWR, aby w święto Niepodległości społeczeństwo pomorskie wzięło udział w zbiórce na rzecz ofiar powodzi, przeprowadzana jest obecnie akcja we wszystkich powiatach pomorskich. W pierwszym rzędzie chodzi o to, aby ci, którzy dotąd jeszcze nie wywiązali się ze swego obowiązku obywatelskiego wobec naszych braci dotkniętych klęską powodzi, uczynili to w dniu 11 listopada. Akcja zbiórki prowadzona jest w porozumieniu z działającymi komitetami ofiarom powodzi. Obejmie ona zarówno nasze miasta jak i

wsie. Poza uroczystymi obchodami odbędą się z inicjatywy BBWR, akademie we wszystkich gminach, na których wygłoszone będą przemówienia na temat klęski powodzi w Małopolsce.

Nie wątpimy, że w dniu Święta Niepodległości nie zabraknie nikogo w zbożnym dziele pomocy powodzianom. Każdy choć skromnym datkiem przyczynić się powinien do ulżenia w nędzy i głodzie ofiarom powodzi. Administracje naszych pism przyjmują ofiary w rubryce: 11-go listopada na powodzian.

Defilada na placu Czerwonym w Moskwie

w 17 rocznicę powstania państwa sowieckiego

Moskwa 8. 11. (PAT). Wczoraj w 17-tą rocznicę istnienia państwa sowieckiego odbyła się na Czerwonym Placu defilada wojsk, a następnie manifestacja ludności cywilnej. Obecni byli najwyżsi dygnitarze partyni i państwowi ze Stalinem, Mołotowem i Kalininem na czele. Defiladę odbierał komisarz obrony Woroszyłow. Na trybunie dyplomatycznej była obecna delegacja mongolskiej republik ludowej z premierem na czele.

Wszystkie pisma w obszernych artykułach optymistycznie charakteryzują sytuację związku sowieckiego i podsumowując bilans 17-lecia istnienia państwa, składają zapewnienie o dośrodku pokojowości polityki sowieckiej, zrywając jednocześnie do dalszego wzmocnienia stanu obrony kraju. Zśród sukcesów w dziedzinie polityki; zagranicznej prasa sowiecka szczególnie podkreśla zbliżenie z Francją, Stanami Zjedn. oraz wstąpienie do Ligi Narodów.

Wieczorem Kalinin wydał na Kremlu przyjęcie dla członków korpusu dyplomatycznego, korespondentów zagranicznych oraz wybitnych przedstawicieli społeczeństwa sowieckiego.

Saarska rozmowa

ministra Laval z ambasadorem Rzeszy Kesterem

Paryż, 8. 11. (PAT). Minister spraw zagranicznych Laval przyjął ambasadora niemieckiego Kestera, z którym przez dłuższy czas omawiał różne zagadnienia, interesujące oba państwa, a w szczególności sprawy, dotyczące plebiscytu w Zagłębiu Saary. Podczas spotkania, które miało charakter wysoce kurtuazyjny, min. Laval stwierdził, że Francja nie mogła się rzec i nie rzeknie się żadnego z obowiązków, ciążących na niej z tytułu zobowiązań międzynarodowych względem Rady Ligi Narodów. Min. Laval zdementował z drugiej strony pogłoskę prasy zagranicznej o tem, jakoby już zostało powzięte jakieś zarządzenie wojskowe i jakoby część oddziałów wojskowych miała już być przegrupowana. Ambasador niemiecki, wyrażając uczucia swego rządu, potwierdził, że Niemcy nie zamierzają bynajmniej zapoznawać warunków, ustalonych przez traktat, dla zapewnienia wolności głosowania obywatelom Saary. Min. Laval zadowoleniem przyjął tę deklarację i ze swej strony przypomniał, że rząd francuski zamierzał zawsze stosować dyspozycje ściśle określone dla zapewnienia absolutnego poszanowania swobodnego głosowania w Zagłębiu Saary.

W czasie kradzieży węgla złodziej siekierą zamordował sędziego Krzose

(o) Tarnów, 8. 11. (tel. wł.) Przed dwoma dniami donosiliśmy o zamordowaniu sędziego Krzose w Tarnobrzegu. Wczoraj ujęto mordercę. Jest nim złodziej Czechul, który niedawno opuścił więzienie. Jako aresztant pracował on w mieszkaniu sędziego Krzosa, wobec czego znalazł jego rozkład. Na chwilę przed morderstwem Czechul chciał skraść węgiel z piwnicy mieszkanka, a natchnawszy się na sędziego Krzosa, zamordował trzema uderzeniami siekiery.

P. Prezydent Rzplitej na polowaniu pod Kaliszem

(o) Kalisz, 8. 11. (tel. wł.). Wczoraj przybył do Złotnik (majątek ziemski pod Kaliszem) pan Prezydent Rzeczypospolitej. Będzie on gościem właściciela majątku p. Cyganowskiego, który urządza na cześć pana Prezydenta polowanie, w którym wezmą m. inn. udział gen. Sosnkowski, gen. Fabrycy i inni. W czwartek pan Prezydent Rzeczypospolitej wraca do stolicy.

Ks. prymas Hlond w Rzymie

Rzym, 8. 11. (PAT). Onegdaj w drodze powrotnej z Buenos Aires przybył tu o godz. 18.55 ekspressem neapolitańskim prymas Polski ks. kardynał Hlond. Na dworcu witał ks. Prymasa ambasador R. P. przy Watykanie Skrzyński, ambasador R. P. przy Kwirynale Wysocki, ks. ks. biskupi Dubowski i Okoniewski oraz urzędnicy obu ambasad. Ponadto licznie stawili się przedstawiciele kleru.

Ks. Prymas zabawi w Rzymie parę tygodni. Podczas swego pobytu w Wiecznym Mieście ks. Prymas dokona koronacji obrazu Matki Boskiej w swym kościele tytularnym Santa Maria della Pace.

Goemboes u Ojca św.

Rzym, 8. 11. (PAT). Ojciec św. przyjął premiera Goemboesa, który następnie odwiedził kardynała Pacelli.

Posel lotewski w Rzymie członkiem korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności

Rzym, 8. 11. (PAT). Wczoraj w ambasadzie Rzplitej przy Kwirynale odbyła się uroczystość wręczenia dyplomu członka korespondenta zagranicznego Polskiej Akademii Umiejętności posłowi lotewskiemu w Rzymie ministrowi Arnoldowi Spekke. P. Spekke jest znanym historykiem lotewskim, który ogłosił wiele prac naukowych w języku lotewskim, niemieckim i francuskim. Ambasador Wysocki wręczył dyplom Polskiej Akademii Umiejętności; min. Spekke, wygłaszając okolicznościowe przemówienie, w którym podniósł zasługi naukowe ministra lotewskiego. W odpowiedzi na to przemawiał min. Spekke, dziękując za zaszczytne odznaczenie, zapewniając o swojej gorącej przyjaźni, jaką żywi dla Polski i jej kultury.

Wydział kompensacyjny niemieckiej Izby dla handlu z Polską

(o) Berlin, 8. 11. (tel. wł.) Niemiecka Izba dla handlu z Polską utworzyła przy swym oddziale w Berlinie wydział kompensacyjny. Wydział ten zajmuje się pośrednictwem i przeprowadzeniem transakcyj wymiennych polsko-niemieckich. W Warszawie Izba zastalowała swego delegata. Jest nim p. Arno Kindeler, urzędujący przy ul. Zgoda 12.

Zatruci gazem świetlnym

Warszawa, 8. 11. (PAT). Wczoraj w Warszawie przy ul. Siedleckiej nr. 61 cała rodzina, złożona z 3 osób, a mianowicie Aleksandra Chruszczuk, matki Józefy i żony Janiny Chruszczuk przez nieuwagę zatruli się gazem świetlnym. W stanie ciężkim przewieziono ich do szpitala Dzieciątka Jezus.

Banda przemytników ludzi przewoziła nielegalnie Żydów do Palestyny

Warszawa, 8. 11. (PAT). Władze śledcze w Warszawie wpadły na trop zorganizowanej bandy, zajmującej się przemycaaniem przez Wiedeń Żydów do Palestyny. W związku z tem zostali aresztowani Furmański Icek Jakób i Hersz Lewin oraz cały szereg Żydów znajduje się pod nadzorem policyjnym. Banda ta była w porozumieniu z zagranicznym biurem podróży w Wiedniu oraz kapitanem statku, na którym przemycano nielegalnie Żydów do Palestyny.

„Polscy pięściarze rozczarowali w Hanowerze”

Berlin, 8. 11. (PAT). Niemiecka agencja telegraficzna omawiając niedawny mecz poznańskich bokserów Warty w Hanowerze, stwierdza, że wszyscy niemal zawodnicy polscy popełniali ten sam błąd, rozpoczynając walkę z wielką energią i tempem, wskutek czego w trzeciej rundzie byli zawsze wyczerpani ostatecznie. Wiadomość swoją niemiecka agencja zapatrjuje tytułem: „Polscy pięściarze rozczarowali w Hanowerze”.

Inwalidzi wojenni i wojskowi w Polsce

Największa ilość inwalidów znajduje się w Wielkopolsce

Główny Urząd Statystyczny opracował nowo zestawienie, dotyczące inwalidów wojennych i wojskowych w Polsce. Jak wynika z tych danych, liczba zarejestrowanych inwalidów wynosi ogółem 172.859 osób, z czego w m. st. Warszawie 6.058 osób, w woj. warszawskim 4.476, w łódzkim 6.395, w kieleckim 4.162, w lubelskim 5.649, w białostockim 3.029, w wileńskim 2.388, w nowogrodzkim 2.616 w poleskim 1.907, w wołyńskim 5.020, w poznańskim 34.443, w pomorskim 15.802, w śląskim 19.197, w krakowskim 21.009, w lwowskim 21.874, w stanisławowskim 10.706, oraz w województwie tarnopolskim 8.132 osób.

Uprawnienia inwalidzkie na stałe określono dla 151.922 inwalidów, z czego 34.976 osób utraciło zdolność do pracy w granicach poniżej 10 proc., 51.551 osób od 15 do 24 proc., 38.287 osób od 25 do 44 proc., 24.969 osób od 45 do 84 proc., oraz 2.139 osób od 85 do 100 proc. Tymczasowo określono uprawnienia inwalidzkie dla 20.931 osób, z czego 3.436 osób utraciło zdolność do pracy poniżej 15 proc., 8.989 osób od 15 do 24 proc., 5.706 osób od 25 do 44 proc., 2.463 osób od 45 do 84 proc., oraz 343 osób od 85 do 100 proc.

GŁOSY I ODGŁOSY.

Polsko-francuskie analogie

(t.) Wypadki, rozgrywane się obecnie we Francji nasuwają dla nas Polaków mnóstwo tematów do rozważania. Republika Francuska, ten — zdaniem naszego rodzimego warcholstwa — ideał ustroju państwowego, według którego kopjowana była nasza konstytucja marcowa, — przechodzi od dłuższego czasu głęboki kryzys. Czasy, które przeżywalimy parę lat temu, Francuzi przeżywają dzisiaj. I teraz kroczą oni naszymi śladami, dążąc do wzmocnienia władzy wykonawczej kosztem wszechmocnego parlamentaryzmu, spychającego wielką naszą sojuszniczkę na krawędź przepaści. Pisze o tem „Ilustrowany Kurjer Codzienny“:

„Prezydent ministrów Doumergue stojąc w ogniu walki o naprawę ustroju, wygłosił przemówienie, które dla czytelnika polskiego zawiera dziwnie znajome zwroty, określenia i poglądy.

Wystarczy wymienić tylko tytuły poszczególnych ustępów tej umowy, aby zrozumieć, jakie echo wywołać ona musi w Polsce, która przeszła przez przewrót majowy pod hasłem walki z przerostem sejmowładztwa i stworzenia silnych rządów.

Prez. Doumergue nazywa stosunki obecnie panujące we Francji anarchią, która uniemożliwia odrodzenie moralne, finansowe i ekonomiczne. Rząd musi być wyposażony w autorytet, a środkiem wiodącym do zapewnienia rządowi tego autorytetu jest zmiana konstytucji. Próba, podjęta przez prez. Doumergue jest wedle jego własnych słów nie dyktatura, ale próba ratowania demokracji przez ograniczenie wszechwładzy Izby, która rządzi miast spełniać swoją rolę, t. j. rolę kontroli rządu i tworzenia ustaw. Walka z przerostem sejmowładztwa nie jest dyktatura, bo dyktatura, która wyrasta z nieładu i anarchii, odrzuca parlamentaryzm a nie naprawia go.

Jednym słowem wszystko co mówi na gruncie francuskim prez. Doumergue przypomina nam żywo sytuację z r. 1926 i w latach następnych, t. j. w latach walki o rolę Sejmu, który przewrót pozostawił przy życiu“.

Echa przeszłości

Znany podróżnik i literat kpt. M. B. Lepicki, odbył ostatnio podróż na Bliżni Wschód. Wspomnienia swe drukuje w „Polsce Zbrojnej“. Po drodze zatrzymał się w Kijowie. Jeden z uczestników słynnej wyprawy na Kijów w roku 1920 nie może oczywiście nie wspomnieć tych chwil „górných i chmurných“. I oto cisną mu się pod pióro takie słowa:

„Z mgły nadrzecznej, z cieniów rzucanych przez wysokie brzozy i wieże świątyni, przylęgają dawne echa. Tutaj, pamiętam dobrze, była pozycja naszej artylerji, tam — koszary 1 pułku piechoty Legionów, tu — sztab gen. Śmigłego-Rydza, a tam — mój Boże, tam mieszkał przecież Piłsudski!

Tok myśli przerywają mi nagle słowa polskie:

— I co my teraz zrobimy?

Odwracam się gwałtownie.

Po polsku odezwała się jedna z dziewczynek, które przed chwilą przysiadły się na mojej ławce.

— To wy, Polki? — pytam.

Dziewczynki patrzą na mnie trochę ze strachem, trochę z onieśmieniem.

— Tak, — obywatelu — mówi śmiało. Widają się z niemi w rozmowie. Opowiadają mi, że przyjechały do Kijowa z polskiego odwodu autonomicznego z Marchlew szczyzny. Przyjechały po ratunek. Głód i nędza pchnęły je do miasta. Same nie wie-

Mydło

Młodości

70gr

NIEZAPOMNIANA MŁODOŚCI!

Nie pozwól jej nigdy przeminać...

Musisz czynić wszystko, by zachować młodość i zachwycającą świeżość. Nie wolno Ci się wahać, jeśli chodzi o Twą cudowną dziewczęcą cerę.. Zdecyduj się, natychmiast, — i zacznij używać od dziś jeszcze mydła Palmolive — tego mydła młodości — codziennie.

Olej oliwny zachowuje piękność cery

Czysty łagodny olej oliwny, nadaje mydłu Palmolive tę miękką, soczystą barwę; on daje tę obfitą i rozkoszną pianę, która wnika głęboko w pory naskórki, uwalniając je bez trudu z osiadających w nich nieczystości. Wcieraj łagodną pianę Palmolive delikatnie w skórę; splukuj ciepłą, a potem zimną wodą, a wówczas zrozumiesz, dlaczego Palmolive nazwano mydłem młodości.

PALMOLIVE

Nie tylko mydło — to środek upiększający

PALMOLIVE-SHAMPOO PIELEGNUJE WŁOSY, JAK MYDŁO PALMOLIVE CERĘ

Nowa sesja sejmowa rozpoczęta

Stare nałogi odżywają

Rozpoczęciu znowu obrad sejmowych towarzyszy zwykła u nas od pewnego czasu wymiana myśli, odbijająca niewygasły dotychczas spór o istotę i zadania parlamentu. Podczas gdy olbrzymia już dziś część społeczeństwa rozumie, iż Izby przedstawicielskie powołano są przede wszystkim do rzeczowego rozpatrzenia gospodarki państwowej, znajdującego swój wyraz zarówno w t. zw. generalnej debacie budżetowej na plenum, jak jeszcze bardziej może w dociekaniach komisji — nieustępliwi i niczego niechący się nauczyć rzadnicy partyjnego punktu widzenia ubolewają chronicznie nad „wtórczeniem“ sesji sejmowej w ograniczone ramki czasu i celowości odbierające jej możliwość rozlania się w długotrwały wiec polityczny i demonstrację głównej opozycyjną. Bowiem wiecie i demonstracje, to główna broń chcących się przeciwstawić czynnikom rządzącym.

Jeśli z naszego trzeźwego poglądu na podział ról w trosce o Państwo — sprowadzenie możliwie parlamentu do jego naturalnej funkcji obiektywnej, beznamiętnej krytyki i wspomaganie myśłą swą dążeń i zabiegów Rządu — jest zupełnie racjonalne i słusne, to pod kątem widzenia lubujących się w walce wewnętrznej Sejm, który niema być przede wszystkim terenem tej walki, nie przedstawia prawie żadnej wartości.

W ich mniemaniu trybuna sejmowa istnieje dla agitacji przede wszystkim i pozbawienia jej tego urojonego przywileju jest zamachem

na „pełnię praw obywatelskich“.

W ten sposób rozumując, z każdej sesji sejmowej opozycja pragnęłaby uczynić wielki mecz polityczny, którego sens polegałby na emocjonujących masy niewybrednych efektach, pogrążających ogół w duchowym niepokoju i czyniących go łatwo podatnym do wszelkiego judzenia.

Dla nas sesja parlamentarna to okres wyjątkowej i rzetelnej współpracy reprezentantów społeczeństwa z Rządem,

dla pozostałych poza właściwym nurtem dzisiejszego życia państwowego — to kolejna okazja do spróbowania raz jeszcze, zali nie uda się uczynić Polski znowu igraszką sejmowładztwa. Stąd dwojaki stosunek do poczynających się prac Ciał Ustawodawczych: jedni pragnęliby je uprościć, urealnić, utrzeć, drudzy — chcieliby świadomie wprowadzić w nie zamęt, dając gorszące widowisko światu.

Tak jest od lat szeregiu i pod tym względem to jedno uległo niewątpliwie zmianie, iż próbujących frondować jest jednak coraz mniej, a stojących na gruncie powszechnego pożytku — coraz więcej. Niema to znaczyć jednak, by i tym razem, jak zwykle, otwarciu posiedzeń w gmachu sejmowym przy ulicy Wiejskiej nie towarzyszył pomruk przyglądającego, warcholiskiej sekciarstwa, usiłującego rozdmuchać wszelkie niezadowolenie i rozbudzić niewiarę w celowość i skuteczność obrad

parlamentarnych w istniejących warunkach. Sejm, ich zdaniem, ma niby to usta zatkane i nie może być „publicznym sumieniem“ Co do tego ostatniego twierdzenia to trzeba skonstatować, iż jest właśnie przeciwnie.

Dopiero po wygnaniu ze świątyni prawodawstwa przewagi faryzeuszostwa partyjnego i demagogicznego komedjanctwa może być mowa o przyświeceniu do głosu ludzi czystego serca i zdrowego rozumu i ci to ludzie właśnie reprezentują dziś sumienie narodowe i poczucie odpowiedzialności za Państwo.

Dwa te zasadnicze pierwiastki duchowe, przenikające nawskroś światopogląd polityczny Obozu, mającego za szczyt swych dążeń mocarstwową potęgę Polski, sprawiają, iż od poczynającej się znowu pracy Sejmu i Senatowi oczekujemy przede wszystkim w zgodzie z całokształtem projektów i głęboko przemyślanych wniosków rządowych — zajęcia poważnego i współczynnego stanowiska wobec dojrzałych i skryształizowanych potrzeb społecznych, którym zadośćuczynić pragniemy w granicach istotnych możliwości. Stosunek Izby do preliminowanego budżetu również jak i do całego programu prac i usiłowań Rządu może być, jak sądzimy, wyłącznie pozytywny. Nie wyklucza to pewnie tych czy innych korektw dotyczących szczegółów, zobowiązuje jednak parlament do poparcia głęboko obywatelskiej i dbałej o dobro ogólne dalekoidającej inicjatywy Premiera i poszczególnych ministerstw, dążących koncentrycznie do uzdrowienia stosunków społecznych.

Na pierwszy plan wysuwają się oczywiście zgodnie z nakazem chwili zagadnienia finansowo-gospodarcze.

Ze w tej dziedzinie niepodobieństwem jest dokonać cudów to jasne. Zmienić na lepsze można jednak wiele i w tym kierunku idzie plan cały, opracowany przez Rząd i pogodzony z przedłożonym budżetem. Ekspozycja p. ministra Skarbu powinno ostatecznie kres położyć wszelkiemu niedowiarstwu. Wszystkie plany rządowe opierają się mocno o grunt rzeczywistości, a oświetlenia sytuacji nie grzeszą żadną, mającą nas pocieszyć jedynie, przesadą. Jest prawdą, iż najgorsze żeśmy przeżyli! Największe ofiary i wyrzeczenia mamy poza sobą, jednak

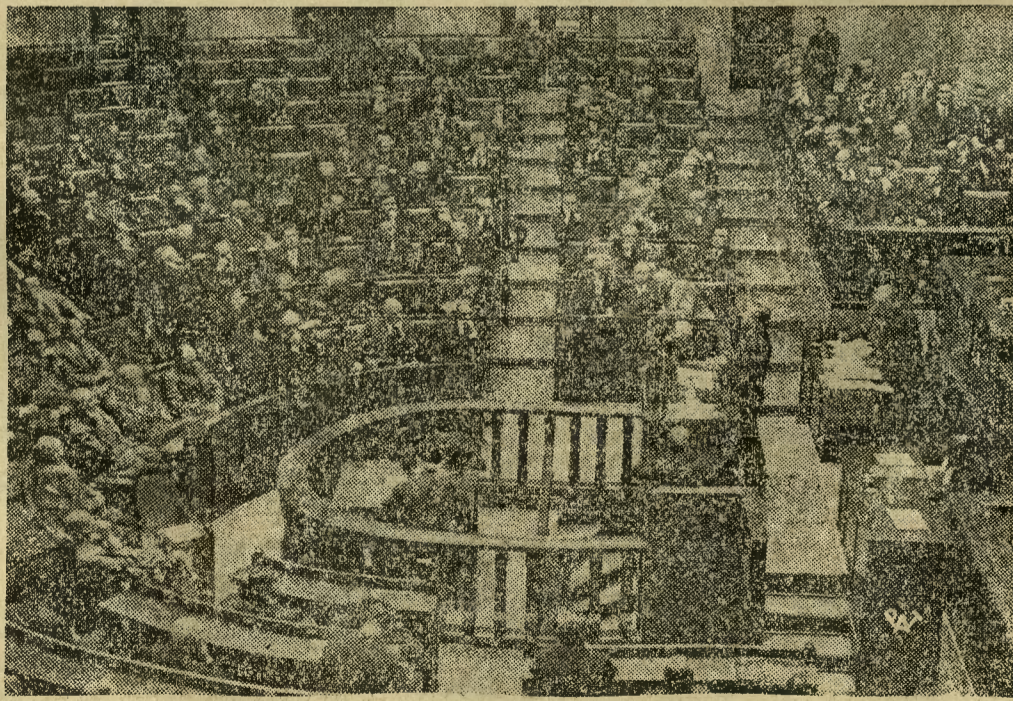
„solidarne wysiłki Rządu i społeczeństwa nie poszły na marne“ — ustal spadek dochodów, budujmy dziś na zdrowych podstawach.

To w pierwszej linii przykuć musi myśl Sejmowi, roztrząsającego budżet i projektowane poczynania natury ekonomiczno-społecznej.

Ale z prasy opozycyjnej już wylaniają się stare „liberalne“ nałogi. Budżet — to wszakże gradka do wytoczenia dział najcięższego kalibru i do wydania wielkiej batalji Rządowi. Budżet — to jedyna w swoim rodzaju okazja do przypomnienia sobie swoich „snów o potęgze“ — osobistej i partyjnej oczywiście — przez pierwszego lepszego byłego „suwerena“. Jakże tę okazję przepuścić! Za dawnych „dobrych“ czasów rządy siedziały zawsze w takich wypadkach na ławie oskarżonych, a sąd nad nimi czyniły stronnictwa... Tak było, ale tak już być nie może, jako że większość obecna z innych źródeł moralnych czerpie swe podniety, i w Sejmie nie szuka zwady z Rządem, ale wraz z nim chce mocno, ile się tylko da, przysporzyć istotnego pożytku Ojczyźnie.

W. I. Ł.

Otwarcie sesji Sejmu

Moment z posiedzenia Sejmu w dn. 6-go bm. w czasie przemówienia min. Skarbu Zawadzkiego

dają, kto ich wesprze. Może polski konsul?

Jedna mówi tak:

— Mamy jeden hektar ziemi i jedną krowę. Możemy żyć z mamą wyżyły, ale podatek duży trzeba płacić. Za krowę 150 litrów mleka i 36 kilogramów mięsa rocznie.

Dziewczynka mówi poważnie, wyrażając się fachowo, a przytem bardzo poprawnie po polsku. Chodzi przecież do sowickiej szkoły polskiej.

Pytam, jak się nazywa.

— Anna Wiśniowiecka — odpowiada.

— Piękne nazwisko — mówię — a wiesz kto nosił go w dawnych czasach?

— Wiem — mówi z dumą — był taki król polski.

— Skąd o tem wiesz, pewno nie powiedziano ci tego w szkole?

Dziewczynka robi do mnie jakiś znak porozumiewawczy i uśmiecha się. Najwidoczniej sama myśli, że mogłaby o czemś podobnym słyszeć w szkole, wydaje się jej komiczna.

— Mama powiedziała — objaśnia“.

Kultura i sztuka

Sp. X. Bolesław Makowski

Pierwszy polski badacz sztuki na Ziemi Pomorskiej

Dnia 25 października 1934 r. zmarł ks. Bolesław Makowski, kanonik tytularny chełmiński, proboszcz chojnicki, (ur. 30. 12. 1880). W Zmarłym ubył jeden ze świątliwych pracowników na niwie kulturalno-naukowej Ziemi Pomorskiej. Odszedł człowiek szlachetny, wysokiej kultury osobistej, oddany pracy społecznej i życiu intelektualnemu regionu pomorskiego. Z mnogiej dziedziny zjawisk twórczych człowieka ukochał i poświęcił baczną uwagę tym przejawom, które przez pokrewieństwo i nastawienie myślowe były Zmarłemu zawsze bliskie i które na tej ziemi pełnej pamiętek przeszłości sprawiały Mu od wczesnej młodości głębokie przeżycia — słowem wolne od pracy duszpastersko - społecznej chwile stale poświęcał badaniom sztuki, a szczególnie twórczości malarzkiej na Pomorzu.

Może nie było to przypadkiem, że pierwsze podjęty do studjów sztuki udzieliło Zmarłemu miejsce urodzenia, stolica biskupów chełmińskich Pelplin, którego potężna i wytworna w konstrukcji katedra (niegdyś kościół klasztoru Cystersów) sprawia na każdej jednostce wrażliwej przeżycia skończonych piękna, prostego i monumentalnego w wyrazie. Tam, pod nierealnym zdawałoby się niebem sklepiennym świątyni katedra, zrodziło się owe ukochanie dzieł malarstwa ołtarzowego, zapożyczających ściany potężnego tumu. Tam podziwiał od wczesnej młodości prace Moellerów, Stechów, Strohów, Hahnów — owe nieokreślone zjawiska na zachmurzonym firmamencie polskiego seicenta, którym Zmarły nadał przez swe prace realny kształt i pozycję.

Bliskość Gdańska, metropoli o własnym i zdecydowanym charakterze sztuki, nastawiała Makowskiego na wysoki ton wrażliwości estetycznej, który zmusił młodego wówczas wikarę w Szotlandzie gdańskim, a później kapelana szpitala gdańskiego, do pogłębienia naukowego dotychczasowego stosunku raczej emocjonalnego do piękna architektury i sztuk plastycznych.

Studja które Zmarły przeprowadzał w zakresie historii sztuki na Politechnice Gdańskiej pod kierownictwem prof. Mathaei'ego, wolno Mu było uważać jedynie jako zajęcie dodatkowe obok zasadniczych obowiązków duszpasterskich. To amatorstwo — tak znamienne dla większości polskich badaczy na Pomorzu z powodu niekorzystnej koniunktury społecznej — traktował ks. Makowski zawsze poważnie, dbając usilnie o czystość historycznej penetracji twórczości artystycznej (praca o Stochu i Stroblu), wykazując własną postawę wobec dylematycznych częstokroć problemów (praca o polskości Chodowieckiego), wreszcie — rzucając po raz pierwszy w nauce polskiej próbę syntezy sztuki pomorskiej.

Nie to, że apriorystyczne nieraz twierdzenia, wynikające z niewyglądzonej metodologii, niezorientowania dostatecznego w zakamarkach zbyt skomplikowanych fenomenów, oraz silnego i wylomaczonego u tego Kapłana pomorskiego patriotyzmu, wymagać będą korekt i wyjaśnień — „Sztuka na Pomorzu” stanowi pierwsze nawiązanie i zaprezentowanie polskiej nauce i społeczeństwu bogactwa i różnorodności zabytków artystycznych od ich historycznych narodzin, poprzez czasy Prus Królewskich do ostatnich lat Polskiej Odrodzonej. Akcentowanie „pomników sztuki polskiej” na Pomorzu w swych pracach uważał Zmarły jako pewnego rodzaju nakaz chwili, poważnej i wymagającej wyrazistego wskazywania palcem w okresie demagogicznej walki po stronie nauki niemieckiej. Ten obowiązek obywatelski, traktowany może przez absolutną naukę jako czynnik „stosowany”, sprawił jednak, że dawał Makowskiemu zawsze impuls wewnętrzny do podejmowania prac; uczuciem kierowany, stał się On pierwszym polskim badaczem sztuki na Ziemi Pomorskiej, kładąc poważne podwaliny pod rozbudowę tej ze strony nauki polskiej zaniedbanej dyscypliny.

Jako proboszczowi chojnickiemu udało się Zmarłemu doprowadzić gotycką świątynię parafialną do należytego stanu, odbudowując odda-

wna zniszczone sklepienie gwiazdiste, budując równocześnie ducha religijnego w zaniedbanej nieco parafii. Swym temperamentem artystycznym i naukowym różnił jeszcze czasów pracy w zakresie kościelnym w Urzędzie Wojewódzkim w Toruniu żywy oddźwięk w dyskusjach toruńskiej Konfraterni Artystów, świątliwej zaś Jego rady w rzeczach kulturalno - artystycznych Pomorza zasięganu u Niego, jako u członka Mieszanej Komisji Konserwatorskiej Diecezji Chełmińskiej i Komisji Zbiorów Pomorskich Instytutu Bałtyckiego i nieistniejącego już Bractwa Pomorsk. w Toruniu. Czynny udział Zmarłego w pracach Towarzystwa Naukowego i Instytutu Bałtyckiego oraz Towarzystwa Kultury i Sztuki w Gdańsku wyraża się w publikacjach z dziedziny sztuki w wydawnictwach tych stowarzyszeń i instytutów.

Na tle chwalebnej spuścizny sp. ks. Makowskiego, zmarłego w pełni twórczości i zapału do pracy w wieku lat 54, niechaj rozwinię się ta nauka, którą Zmarły tak umiłował, charakterystyczna zaś Jego sylwetka, spoglądająca wymownie energicznymi rysami z portretu Zmarłego, malowanego przez Tymona Niesiołowskiego (o by się znalazł portret ten w zbiorach Muzeum Pomorskiego), niech nam będzie wskaźnikiem w dalszej pracy nad pogłębieniem wiedzy o sztuce pomorskiej.

Zegnam sp. ks. Makowskiego w imieniu Instytutu Bałtyckiego, z którym Zmarły wspólnie pełnił straż nad Bałtykiem, oraz od siebie, któremu drogą będzie postawa naukowa Zmarłego, jako wiara w moc twórczości artystycznej Polskiego Pomorza.

(—) Dr. Gwido Chmarzyński.

Zabytek Sztuki Polskiej z XVII wieku

Podczas porządkowania przeprowadzonego przez ks. prałata Popławskiego w kościele pod wezwaniem Narodzenia N. M. Panny na Lesznie w Warszawie, odnaleziono wielkiej wartości pamiątkę historyczną, pochodzącą z XVII wieku. Jest to mianowicie relikwiarz w formie sarkofagu wykuty w srebrze, na którego złotej pokrywie figuruje złota korona i dwa srebrne pióra. Relikwiarz ma 22 cm. długości 14 szerokości i 17 wysokości. Ze znalezionej w nim dokumentu dowiadujemy się, iż relikwiarz ten ofiarowali krakowscy kanonicy regularni królowi Janowi III Sobieskiemu „na wiano”. Żona króla przekazała relikwiarz kapelanowi swemu ks. Janowi Liche, który w roku 1729 dał go Karmelitom na Lesznie w Warszawie. Relikwiarz jest wspólnym zabytkiem polskiej sztuki zdobniczej z XVII wieku.

Wystawa Sztuki Pomorskiej 1934 r.

Wystawa Sztuki Pomorskiej 1934, pod kierownictwem JWPana Wojewody Pomorskiego Stefana Kirtiklisa i Rady Zrzeszeń Naukowych, Artystycznych i Kulturalnych Ziemi Pomorskiej — jak już o tem kilkakrotnie donosiliśmy — zostanie otwarta w d. 11 listopada w salach Domu Miejskiego przy ul. Chełmińskiej nr. 16.

Wystawa objmie: *Dar sp. Haliny z Dziawłowskich i Gabryela Jeżewskich — Tow. Naukowemu w Toruniu*; Obrazy: Axentowicza, Augustynowicza, Cieslewskiego, Eismonda, Fałata, Galka, Grombeckiego, Kostrzewskiego, Malczewskiego, Masłowskiego, Mehoffera, Rapackiego, Ryszkiewicza ojca i syna, Wyczółkowskiego.

II. Zbiór obrazów z wycieczki pejzażowej po Pomorzu, Konfraterni Artystów: Obrazy: F. Gęstwińskiego, Grosa, Jarosiewicza, Karnieja, Mazurka, Witwickiego, Żelka.

III. Pomorze w obrazach innych malarzy polskich: Obrazy: Jackowskiego, Jasnocha, Krystoszka, Mokwy, Szulcówny, Schulze-Koeprowej, Tyszkowskiego, Wojciechowskiego, Wroneckiego.

IV. Wystawa prac Koła Fotografów Konfraterni Artystów: Prace: Dr. Skowrońskiego, Wojnarskiej, Zaremby.

Wystawa będzie otwarta codziennie od godz. 10—16.

Katalog ilustrowany do nabycia przy kasie.

Inauguracyjne zebranie Rady Naczelnej Przemysłu Filmowego w Polsce

W ub. wtorek odbyło się w Warszawie inauguracyjne zebranie Rady Naczelnej Przemysłu Filmowego w Polsce, w obecności reprezentantów Rządu, prasy i przedstawicielj świata filmowego.

Na wstępie p. St. Zagrodziński, wygłosił przemówienie, w którym przedstawił genezę powstania, cele oraz zadania nowej organizacji, łączącej cztery organizacje filmowe, a mianowicie Polski Związek Przemysłowców Filmowych, Związek Polskich Zrzeszeń Teatrów Świetlnych, Polski Związek Producentów Filmowych i Związek Producentów Filmów Krótkometrowych.

Po przemówieniach powitalnych przystąpiono

do wyboru prezydium Rady z pośród 16-tu jej członków, zgłoszonych przez cztery organizacje, które weszły w skład R. N. P. F. P. Na prezesa wybrany został p. Ryszard Ordyński, na wiceprezesów St. Zagrodziński, dr. L. Gleisner i J. Handt.

W skład Rady wchodzi ponadto pp. Czarniecki Maksymilian, Czaban Mieczysław, Dękirowski Stefan, Grynbaum Franciszek, Hochmann Norbert, Krawiec Mieczysław, Kiedroń Franciszek, Lewandowicz Władysław, Lisowski Agenor dr., Olesiak Józef, Piater-Zyberk Ireneusz, Zborowski Stanisław.

Konkurs na hymn o kopcu Marszałka Piłsudskiego w Krakowie

Zarząd Okręgu Stołecznego Związku Legionistów Polskich ogłasza pod patronatem Prezesa Polskiej Akademji Literatury Wacława Sieroszewskiego konkurs na Hymn o kopcu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Krakowie. Utwór konkursowy nie może przekraczać objętości 50 wierszy i powinien być tak zbudowany, aby się nadawał jako tekst muzyczny dla kompozycji chóralnej.

Utwory konkursowe na zwykłych warunkach konkursowych nadsyłać należy do dnia 31 listopada 1934 roku pod adresem Zarządu Okręgu Stołecznego Związku Legionistów Polskich, Warszawa, ul. Piłusa XI. Nr. 10.

Za najlepsze utwory Sąd Konkursowy wyznaczy trzy nagrody: pierwsza w wysokości 500 zł, druga — 300 złotych i trzecia 200 złotych.

NOTATKI KULTURALNE

UROCZYSTE ZEBRANIE DOROCZNE POLSKIEJ AKADEMJI UMIEJĘTNOŚCI

Dnia 8 bm. odbędzie się w siedzibie Polskiej Akademji Literatury w Warszawie uroczyste doroczne zebranie Polskiej Akademji Literatury.

Na program uroczystości złoży się zagajenie zebrania przez prezesa Akademji Wacława Sieroszewskiego, sprawozdanie z działalności Polskiej Akademji Literatury, które wygłosi sekretarz generalny Juliusz Kaden Bandrowski oraz prelekcja Akademika literatury Karola Rostworowskiego pt. „Romantyzm w obliczu współczesności”. Po posiedzeniu odbędzie się zebranie towarzyskie.

WYKŁAD INAUGURACYJNY PROFESORA KOLBUSZEWSKIEGO W RYDZIE.

W Uniwersytecie Ryskim odbył się wykład inauguracyjny prof. Stanisława Kolbuszewskiego, który na zaproszenie lotewskich władz uniwersyteckich objął katedrę literatur słowiańskich.

INSTYTUT ANATOMICZNY W KRÓLEWCU.

W Królewcu ukończono budowę i oddano do użytku na semestr zimowy nowy Instytut Anatomiczny przy tutejszym uniwersytecie. Instytut powyższy ma być najbardziej nowoczesnie technicznie wyposażoną tego rodzaju placówką w Europie. Budowa Instytutu trwała 4 lata i kosztowała 1,68 mil. mk.

Z WYSTAWY REKOPISÓW ILUMINOWANYCH.

Wystawa rękopisów iluminowanych urządzona w Bibliotece Narodowej w Warszawie przez panią Marszałkową Piłsudską i przez dyrektora Biblioteki Narodowej przedłużona została do dnia 12 bm.

CIEKAWY WYKOPALISKA

W Bethleem podczas kopania studni natrafiono na resztki szkieletu słonia, co wskazywało na istnienie w Palestynie w czasach za mierznych t. zw. fauny afrykańskiej.

NIEZWYKŁA KOLEKCJA MONET PRZECHODZI NA WŁASNOŚĆ ERMITAŻU

Muzeum Ermitażu w Moskwie uzyskało cenny i rzadki skarb, odkryty przypadkowo przy kopaniu rowu przez pewnego myśliwego w lasach w okolicach Ładogi, a składający się z 11 tysięcy monet, odłamków monet oraz sztab srebrnych. Są tam monety saskie, duńskie, czeskie i włoskie z 11 stulecia oraz rzadkie monety wschodnie. Skarb ten był przechowany w miedzianym kotle.

„HALKA” W CHICAGO.

W Chicago Civio Opera wystawiona została staraniem nowojorskiej Polish American Opera Company „Halka” Moniuszki z p. p. Karwowską i Popławskim w rolach tytułowych. Opera doznała serdecznego przyjęcia. Sala była wyprzedana.

ZGON SŁYNNEGO RZEZBIARZA ANGIELSKIEGO.

W Londynie zmarł przeżywszy 80 lat znany artysta rzeźbiarz sir Alfred Gilbert, autor statui Erosa na placu Piccadilly w Londynie oraz szeregu innych pomników. W roku 1907 wskutek zatargu z władzami angielskimi w sprawie miejsca pod statuą Erosa, Gilbert wyemigrował z Anglii i spędził na emigracji 20 lat.

Z POSTĘPÓW MEDYCZYNY.

Na odbywającym się w Bostonie Zjeździe Klinicznym Stowarzyszenia Amerykańskich Chirurgów dr. dr. Young i Johnson przedstawili wyniki swych prac dotyczących zapobieganiu peritonitis, jak wiadomo, postrachu wszystkich chirurgów, dokonywujących poważnych operacji wewnętrznych. Wyżej wymienieni lekarze po latach żmudnej pracy wytworzyli serum, które zastrzykuje się choremu na 4 do 6 godzin przed operacją. Doświadczenia ich wykazują, że przy użyciu tego serum śmiertelność wśród ofiar peritonitis zmniejszyła się o 30 procent. Serum to, zwane amniotic fluid, otrzymuje się z krów. Wśród lekarzy obecnych na zjeździe wyrażono przekonanie, że nauka zdaje się tu mieć do czynienia z epokowym wynalazkiem.

Program działalności

Rady Zrzeszeń Naukowych, Artystycznych i Kulturalnych Ziemi Pomorskiej

w latach 1934 i 1935-36

Utworzona dnia 11 kwietnia 1934 r. w Toruniu, jako stolicy województwa pomorskiego, z inicjatywy Pana Wojewody Pomorskiego Rada Zrzeszeń Naukowych, Artystycznych i Kulturalnych Ziemi Pomorskiej ma na celu w myśl § 2 statutu ożywienie ruchu, naukowego, artystycznego i kulturalnego na Pomorzu, a w szczególności w Toruniu, jako stolicy województwa, oraz koordynację pracy poszczególnych, działających już stowarzyszeń. Rada Zrzeszeń naukowych, artystycznych i kulturalnych podejmuje inicjatywę w wymienionym zakresie, rozpatruje wnioski i dezeraty wysuwane przez poszczególnych członków, dążąc w miarę możliwości do ich urzeczywistnienia w łonie samej Rady, lub też poszczególnych stowarzyszeń, powołanych na obszarze Ziemi Pomorskiej do realizowania zadań naukowych, artystycznych i kulturalnych.

W pierwszym okresie swego istnienia Rada Zrzeszeń ogranicza się w zasadzie do działalności w samym Toruniu, wychodząc z założenia, że rozbudowa ruchu kulturalnego na Pomorzu i usunięcie braków w tym być przedewszystkiem dokonane w stolicy Pomorza. Rada tem niemniej zwróci uwagę na potrzeby w zakresie organizacji życia naukowego, artystycznego i kulturalnego w mniejszych środowiskach po za Toruniem, dążąc do rejestracji postulatów, które w miarę środków będzie starała się urzeczywistniać w latach najbliższych.

Celem ożywienia ruchu naukowego, artystycznego i kulturalnego w Toruniu zgłoszono do Prezydium Rady 46 wniosków i dezeratów przez poszczególne instytucje i stowarzyszenia. Część tych postulatów rozpatrzono na odbytych już posiedzeniach Prezydium Rady. Kilka z nich (polityka teatralna, odnowienie gmachu teatru toruńskiego, stacja naukowa w Toruniu), zrealizowano. Niektórym z aktualnych wniosków Prezydium Rady Zrzeszeń poświęci specjalną uwagę, ponieważ wykonanie ich jest zależne od względów natury finansowej. Na czoło zagadnień wymienionych we wspomnianych wnioskach wysuwa się kwestja budowy w Toruniu gmachu celem pomieszczenia toruńskich zbiorów muzealnych, bibliotecznych i archiwalnych o charakterze regionalnym pomorskim, zajmujących obecnie lokale niedostateczne i nieodpowiednie. Gmach nowoczesny i specjalny służyłby w Toruniu jednocześnie do przejściowych pokazów współczesnej twórczości plastycznej w Polsce, a w szczególności na Pomorzu. Dokonane obliczenia wykazały potrzeby gmachu w części muzealnej 22,439 m², bibliotecznej 1,595 m², archiwalnej 885 m². Wyjątkowe znaczenie rozwiązania tego zadania i dotkliwego braku w organizacji życia naukowego i kulturalnego w stolicy Pomorza wymagają wyodrębnienia tej sprawy i utworzenia specjalnego komitetu, który będzie dążył do urzeczywistnienia tego zamierzenia.

Torun od szeregu lat zaznacza się jako odrębne środowisko pracy naukowo-badawczej, przejawiającej się, dzięki działalności Towarzystwa Naukowego w Toruniu i Instytutu Bałtyckiego, przedewszystkiem w zakresie publikacji naukowych, dotyczących głównie historii Pomorza. Ogrom zadań pozostawionych w dziale pomorskim nauce polskiej przez ubiegłe dziesięciolecie oraz konieczność dotrzymania kroku nauce historycznej niemieckiej zorganizowanej w Szczecinie, Gdańsku, Kwidzynie, Brunsbendze i Królewcu, wymaga przygotowania i ogłoszenia drukiem przedewszystkiem szeregu prac źródłowych, których program w zarysach został wyjaśniony w postulatach zgłaszanych na zjazdach historycznych polskich, względnie w enuncjacjach naszych uczonych zajmujących się przeszłością Pomorza. Kolejność tych prac przedstawi wyodrębniona w r. 1934 z łona Zarządu Towarzystwa Naukowego w Toruniu komisja „redakcyjna” tegoż towarzystwa. Należą do nich m. in. takie sprawy, zasadniczej dla nauki wagi, jak opracowanie i ogłoszenie drukiem regestrów dokumentów Archiwum Toruńskiego, publikacja źródeł do dziejów Wojny Trzynastoletniej przechowywanych głównie w Archiwum Toruńskim, bez których wydania nie jest możliwe wszechstronne zbadanie tego zwrotnego momentu w dziejach Pomor-

za, kontynuacja według prof. Bujaka i innych publikacji. Zadania bowiem dziejopisarstwa pomorskiego, według słów ks. prałata Mańkowskiego, mają m. celu odkopanie polskości dawnego Pomorza, poddanie rewizji dotychczasowych wyników docho-
dzeń nauki niemieckiej oraz wyznaczenie dawnemu żywiłowi polskiemu należnego mu stanowiska w dziejach państwowości naszej, posiadają więc charakter ogólnej natury. Z programem tej pracy czysto badawczej wiąże się ściśle sprawa naukowej inwentaryzacji toruńskich zbiorów muzealnych, bibliotecznych i archiwalnych, by je dostosować do potrzeb współczesnej nauki w przyszłym gmachu, co wymaga dłuższego przeciągu czasu.

W tem świetle nabiera aktualnego oświetlenia wysuwany postulat powiększenia liczby pracowników naukowych, których dopływ do Torunia, według wniosku Instytutu Bałtyckiego, winien „stać się najbardziej zasadniczym postulatem zbiorowej opinii sfer kulturalnych Torunia i całego Pomorza” Rada Zrzeszeń naukowych, artystycznych i kulturalnych, popierając wysiłki na polu dotychczasowej organizacji nauki na Pomorzu, będzie dążył do uzyskania funduszy na cele zatrudnienia młodych pracowników naukowych, narazie przynajmniej jednego o wykształceniu historyczno-archiwalnym, drugiego o wykształceniu historyczno-bibliotecznym, którychby można było użyć zarówno do planowej pracy w przygotowaniu źródeł do publikacji, jak do robót inwentaryzacyjno-archiwalnych (segregacja nieskatalogowanych zespołów w archiwum miejskim w Toruniu) i inwentaryzacyjno-bibliotecznych (utworzenie katalogu rzeczowego w bibliotece im. Kopernika). Zachodzi również potrzeba pozyskania na stałe do Torunia w charakterze kierownika Archiwum

mięjskiego w Toruniu fachowej należytej wykwalifikowanej siły, czynnej na polu badawczym historycznym i edytorstwa źródeł. Wówczas przybliży się możliwość realizacji takich doniosłej wagi postulatów naukowych, jakimi są publikacja regestrów dokumentów toruńskich, wydanie kodeksu dyplomatycznego Torunia i najstarszych miejskich ksiąg ławniczych Wskazana również jest na dalszym planie, wobec istnienia w Muzeum miejskim w Toruniu bogatej kolekcji numizmatycznej (z połączonych zbiorów miejskich, Tow. Naukowego w Toruniu oraz W. Amrogowicza), stałe zatrudnienie fachowej siły z zakresu numizmatyki. Komisja naukowa Rady reje-struje poza tem potrzeby w zakresie t. zw. personelu pomocniczo-technicznego w instytucjach naukowych toruńskich, którego pewne pomnożenie niewielkim kosztem wydawnie przybliżyłoby moment dostosowania zbiorów toruńskich do obecnych wymagań nauki.

Dla należytej organizacji spraw naukowych na Pomorzu, pierwszorzędne znaczenie posiada skompletowanie w Toruniu braków w zakresie obfitości literatury dotyczącej Pomorza i przyległych terytoriów. Literatura ta była też potrzebna niejednokrotnie dla celów urzędowych. Uzyskanie pewnych corocznych, zrazu choćby niewielkich funduszy na ten cel specjalny jest rzeczą konieczną dla ciągłej rozbudowy zbiorów toruńskich.

Cała ta działalność w zakresie naukowym ma na celu należyte ugruntowanie w Toruniu środowiska badawczego. Nie możemy bowiem zapominać, że w stosunku do innych regionów kraju Pomorze wykazuje dotkliwy brak własnej uczelni wyższej. Postulat ten przyświeca nam stale we wszelkich posunięciach organizacyjnych, mających charakter przedwstępny, przygo-

towawczy i przybliżający moment utworzenia przyszłej wszechniej pomorskiej.

Przechodząc do działalności w zakresie ożywienia ruchu artystycznego i kulturalnego w Toruniu na plan pierwszy wysuwa się zagadnienie właściwego nasycenia potrzeb mieszkańców stolicy pomorskiej w zakresie organizowania wystaw, odczytów, wykładów, wieczorów literackich, wszelkiego rodzaju imprez muzycznych, niezbędnych dla pogłębienia polskiej kultury artystycznej. Sprawy te wymagają baczej uwagi ze strony Rady Zrzeszeń naukowych, artystycznych i kulturalnych, następcząc trudności ze względów metodycznych i wobec konieczności utrzymania wysokiego poziomu. Rada dążyć będzie do skoordynowania wysiłków poszczególnych towarzystw w tym kierunku. Wszelkiej inicjatywie należytej uzasadnionej i odpowiadającej rzeczywistym potrzebom Pomorza i jego stolicy, Rada Zrzeszeń naukowych, artystycznych i kulturalnych udzieli jaknajdalej idącego poparcia. Rada jest gotowa przyjąć patronat nad temi publicznymi wystąpieniami poszczególnych zrzeszeń, które dla organizacji współczesnych spraw kulturalnych na Pomorzu mają charakter zasadniczy.

Wskazane jest utrzymanie współpracy z Zarządem Wykładów powszednich Uniwersytetu Poznańskiego, posiadających na Pomorzu już pewną tradycję. Sprężystość kierownictwa poszczególnych towarzystw kulturalnych i artystycznych oraz umiejętność nawiązania kontaktu z organizacjami o charakterze oświatowo-społecznym należy do czynników decydujących o przyszłych losach ożywienia ruchu kulturalnego na Pomorzu. Celem utrzymania odpowiedniego poziomu pewne imprezy małodochodowe pod względem finansowym wymagają poparcia przez Radę z zarezerwowanych na ten cel funduszy.

W pewnej styczności ze sprawami ostatnio omówionymi znajduje się, wobec rychłego uruchomienia radiostacji toruńskiej, kwestja realizacji pomorskiego programu radjowego. Rada Zrzeszeń naukowych, artystycznych i kulturalnych dążyć będzie do nawiązania stosunków z kierownictwem radja toruńskiego oraz do ustalenia potrzeb i możliwości w tym zakresie.

Rada poczyni również starania około utworzenia w najbliższym czasie domocnych nagród pieniężnych: 1) naukowej, za najlepszą wydaną pracę naukową w zakresie badań nad Pomorzem; 2) literackiej, za najwybitniejszy utwór literacki o temacie pomorskim lub za dzieło literackie autora rodem z Pomorza lub mieszkającego na Pomorzu; 3) muzycznej w analogicznym zakresie; 4) w zakresie plastyki, za wystawione na Pomorzu malowidło, rzeźbę lub grafikę. Ufundowanie nagród ma na celu poparcie twórczości regionalnej oraz wzbudzenie zainteresowania ogółu do tematów dotyczącej Ziemi Pomorskiej.

Stwierdzono kilkakrotnie potrzebę ożywienia działalności wydawniczej w stolicy Pomorza przez założenie w Toruniu czasopisma regionalnego poświęconego aktualnym i dawnym przejawom życia kulturalnego na Pomorzu. Brak inicjatywy wydawniczej uniemożliwia piszącym wypowiedzenie się na tematy poświęcone pomorskim zagadnieniom kulturalnym, jak również pozbawia czytelników posiadania stałego organu regionalnego na odpowiednim poziomie. Rada Zrzeszeń Naukowych, Artystycznych i Kulturalnych dążyć będzie do uzyskania funduszy, któreby mogły zapewnić stałe istnienie podobnego czasopisma.

Niezależnie od sprawy wydawania czasopisma Rada Zrzeszeń naukowych, artystycznych i kulturalnych starać się będzie o zrealizowanie każdego roku przynajmniej jednej publikacji książkowej, posiadającej doniosłe znaczenie dla poznania kultury i sztuki pomorskiej.

Rada Zrzeszeń naukowych, artystycznych i kulturalnych Ziemi Pomorskiej, licząc się z możliwościami doby obecnej, narazie ogranicza swą działalność na powyższych zamierzeniach. Niezależnie od nich z chwilą ugruntowania podstaw materialnych przeprowadzi badania nad innemi zagadnieniami w myśl zgłaszanych dezeratów i potrzeb.

Regulamin Komisji Nagród

Rady Zrzeszeń Naukowych, Artystycznych i Kulturalnych Ziemi Pomorskiej

I. Cel nagród

§ 1. Celem popierania twórczości regionalnej pomorskiej na polu naukowym, literackim i artystycznym oraz wzbudzenia zainteresowania ogółu do tematów dotyczących ziem pomorskiej, Rada Zrzeszeń ustanawia pieniężne nagrody doroczne w wysokości przewidzianej w budżecie.

II. Przedmiot nagród

§ 2. Mogą być przyznane każdego roku cztery nagrody: 1) naukowa; 2) literacka; 3) muzyczna; 4) w zakresie plastyki.

§ 3. Nagroda naukowa będzie uchwalana za najwartościowsze dzieło naukowe ogłoszone drukiem w języku polskim w ciągu ostatnich trzech lat kalendarzowych, a treścią dotyczącą Pomorza polskiego.

§ 4. Nagroda literacka będzie udzielana za najwybitniejszy utwór literacki ogłoszony drukiem w języku polskim w ciągu ostatnich trzech lat kalendarzowych przez autora urodzonego lub mieszkającego na obszarze ziem pomorskiej, względnie za utwór w swej treści posiadający charakter regionalny pomorski.

§ 5. Nagroda muzyczna będzie udzielana za najwybitniejszy utwór muzyczny, twórcy pochodzącego rodem z Pomorza lub mieszkającego na Pomorzu, względnie za utwór muzyczny o motywach regionalnych pomorskich.

§ 6. Nagroda w zakresie plastyki będzie udzielana za najwybitniejsze malowidło, rzeźbę lub grafikę wystawioną na publicznej pomorskiej wystawie sztuki w tym roku kalendarzowym, w którym nagrodę się przyznaje. Nagrodzone dzieło winno posiadać motyw regionalny pomorski, względnie być tworem artysty urodzonego lub mieszkającego na obszarze ziem pomorskiej.

§ 7. Mogą być również przyznawane nagrody za całokształt działalności naukowej, literackiej lub artystycznej mającej szczególne znaczenie i wartość dla rozwoju kultury Pomorza.

III. Sposób przyznawania nagród

§ 8. Do oceny będą przyjmowane prace składane przez autorów, wydawców, członków Rady Zrzeszeń naukowych, artystycznych i kulturalnych ziem pomorskiej i wogóle osoby trzecie, a także zebrane staraniem wyłonionej komisji nagród. Wyjątek stanowią dzieła w zakresie plastyki w myśl § 6 regulaminu.

Rada Zrzeszeń nie przyjmuje odpowiedzialności za przeoczenie prac, których autorowie

lub osoby trzecie we właściwym terminie nie nadesła.

§ 9. Rozpatrywanie i sądzenie prac dokonywane specjalną komisją Rady Zrzeszeń naukowych, artystycznych i kulturalnych ziem pomorskiej, składającą się z delegata Pana Wojewody Pomorskiego, delegata p. Starosty Krajeowego Pomorskiego, delegata p. Prezydenta miasta Torunia, czterech przedstawicieli Rady Zrzeszeń Naukowych, Artystycznych i Kulturalnych Ziemi Pomorskiej oraz z powoływanych fachowych ekspertów.

§ 10. Celem należytego podziału pracy komisja nagród ustanawia podkomisje w zakresie każdej nagrody. Zadaniem każdej podkomisji jest przygotowanie materiału oraz opracowanie uzasadnionego wniosku na piśmie o przyznanie nagrody. W skład każdej podkomisji wchodzi dwóch ekspertów oraz jeden z członków Rady Zrzeszeń delegowany do komisji nagród.

§ 11. Członkowie komisji i podkomisji wybierają z pośród siebie przewodniczącego i sekretarza.

Zebrań ogólna komisji nagród mają na celu uzgadnianie wniosków poszczególnych podkomisji, rozdział nagród oraz inne czynności administracyjne.

§ 12. Działalność komisji nagród odbywa się w końcu roku kalendarzowego.

§ 13. Fachowych ekspertów do komisji nagród powołuje prezydium Rady. Do grona ekspertów powołuje się osoby, które okazują wybitną działalność w zakresie, w którym mają orzekać.

IV. Przepisy ogólne

§ 14. W razie nieprzyznania jakiegokolwiek nagrody pieniężnej w danym roku kalendarzowym lub nieprzyjęcia jej przez osobę, której została przyznana, zarezerwowana suma przeznacza się na fundusz specjalny nagród konkursowych ogłaszanych przez prezydium Rady.

§ 15. Dzielenie jakiegokolwiek z nagród nie jest dopuszczalne.

§ 16. Prace członków komisji nagród nie mogą być przyjmowane do sądzenia.

§ 17. W razie śmierci autora w okresie czynności komisji nagród Rady Zrzeszeń Naukowych, Artystycznych i Kulturalnych Ziemi Pomorskiej przyznana nagroda zostanie wypłacona należycie wylegitymowanym spadkobiercom zmarłego.

§ 18. Wypłata nagród nastąpi najdalej w ciągu miesiąca od dnia ich przyznania.

Przemysł, Handel, Rolnictwo, Rzemiosło, Finanse.

Gospodarz zły musi ustąpić dobremu Duch reformy rolnej w dekretach oddłużeniowych

Bardzo charakterystyczną cechą nowych ustaw oddłużeniowych w rolnictwie jest ponieść pewne ofiary ze strony państwa ustawami ulg i środków pomocy w zależności od stopnia zadłużenia gospodarstwa, lub skłonić do tych ofiar wierzycieli wija się wyraźnie chęć przyjęcia z największą pomocą gospodarstwom, które znalazły się w trudnościach bez własnej winy,

a więc warsztatów, które są zasadniczo zdrowe.

Na uratowanie tych warsztatów warto jest ponieść pewne ofiary ze strony państwa, lub skłonić do tych ofiar wierzycieli prywatnych. To się opłaci i takie ofiary będą napewno użyteczne z gospodarczego i społecznego punktu widzenia. Nie opłaci się natomiast ratować gospodarstw chorych i zadłużonych nadmiernie. Państwo bowiem i społeczeństwo — jak to słusznie podniósł p. premier — nie mają środków na ratowanie bankrutów.

To rozróżnienie gospodarstw na zasadniczo zdrowe i zadłużone nadmiernie posiada niewątpliwie swoje życiowe uzasadnienie.

Trudności, przeżywane przez gospodarstwa rolnicze, jak zresztą i przez wszystkie inne warszaty wytwórcze, wypływają bowiem z dwóch głównych źródeł.

Pierwsze źródło — to ogólne przesilenie gospodarcze, znajdujące swój wyraz w spadku cen, zmniejszeniu się obrotów i zwiększonych — w związku z tem — trudnościach płatniczych. Te przyczyny działają powszechnie w stosunku do wszystkich przedsiębiorstw i gospodarstw.

Drugie źródło trudności nie nosi charakteru powszechnego i nie działa w stosunku do wszystkich gospodarstw. Chodzi o te jednostki gospodarcze, które — niezależnie od przyczyn ogólnych — znalazły się w trudnościach

z własnej niejako winy, wskutek nieudolności, lekkomyślności, czy fałszywych własnych dyspozycji właściciela.

Słusznie jest, że Państwo stara się łagodzić trudności, wywołane przyczynami ogólnymi. Stosuje ono najrozmaitsze ulgi, mające na celu ułatwienie poszczególnym gospodarstwom i przedsiębiorstwom przystosowania się do nowych warunków życia. Nie można jednak znaleźć usprawiedliwienia dla rozszerzania zakresu tych ulg i środków pomocy na wszystkich niedoświadczonych i lekkoduchów.

Jest już takie prawo kryzysu, że słaby musi ustąpić miejscu silniejszemu.

Złe gospodarujący — gospodarującemu lepiej.

Sytuacja dzisiejsza wymaga gospodarowania tanio. Niezaradny, lekkomyślny, nadmiernie zadłużony wskutek własnych błędów — trudno produkować nie może; musi więc ustąpić miejsca niezadłużonemu i bardziej przedsiębiorczemu.

Oczywiście, nie jest rzeczą łatwą ustalenie linii demarkacyjnej pomiędzy gospodarstwami zdrowymi i chorymi, znajdującymi się w trudnościach bez własnej winy, oraz cierpiącymi wskutek błędów i fałszywych dyspozycji właścicieli.

Zasadniczo dekrety — całkowicie słuszne — do pierwszej grupy zaliczyły wszystkie gospodarstwa drobne do 50 ha. W stosunku do tych gospodarstw ulgi muszą charakter powszechny, przyznając zaś tym ulgi nie zostało ograniczone stopniem zadłużenia. Dla gospodarstw średnich, do 500 hektarów, wprowadzono już w niektórych wypadkach wymóg zadłużenia nieprzekraczającego 75 proc. zrewidowanego szacunku, to znaczy szacunku uwzględniającego obecne ceny ziemi i obecną dochodowość gospodarstwa. W grupie gospodarstw większych za normalnie zadłużone uznano gospodarstwa, których zadłużenie w stosunku do ich majątku nie przekracza 50

proc. przy obszarze od 500 do 1000 hektarów, 40 proc. przy obszarze od 1000 do 2000 ha i 30 proc. o obszarze powyżej 2000 ha.

Słusznie uznano, że im większe gospodarstwo, tem większa ciężka winna odpowiedzialność na jego właściciela.

Dekrety pozwalają jednak na podnoszenie tych norm w stosunku do niektórych indywidualnych gospodarstw. Przyjęta linia demarkacyjna będzie więc ruchoma, co pozwoli na życiowe traktowanie prawdy zadłużenia rolniczego.

Co czynić mają gospodarstwa nadmiernie zadłużone?

Będą musiały wejść w układy ze swymi wierzycielami i w tym celu korzystać będą ze specjalnej, ustawionej dla nich procedury układowej. Jeśli układu nie zawrą — pójdą na przymusową likwidację, którą orzekać będzie urząd rozjemczy.

Cena wywoławcza przy takiej licytacji

ustalona będzie nie niżej 50 procent w pierwszym terminie i 30 proc. w drugim terminie. Skarbowi Państwa i Bankowi Rolnemu służyć będzie prawo pierwokupu.

W ten sposób nowe dekrety nie tylko dają możliwość oddłużenia się gospodarstwom zasadniczo zdrowym, ale stwarzają również możliwości uzdrowienia warsztatów chorych i zadłużonych nadmiernie, przez przejście ich w inne, bardziej energiczne i przedsiębiorcze ręce.

Przepisy przymusowej likwidacji nadmiernie zadłużonych gospodarstw posiadają ogromne znaczenie dla polepszenia struktury gospodarki rolnej. Umiejętne i odważne wykorzystanie tych przepisów może przyczynić się w dużym stopniu do przebudowy ustroju rolnego, a więc do osiągnięcia m. in. tych celów, których w obecnych warunkach nie można osiągnąć na mocy ustawy o reformie rolnej.

J. R-aki.

Ósma placówka bankowa w Gdyni Oddział Banku Cukrownictwa

W ostatnich dniach otworzony został w Gdyni oddział Banku Cukrownictwa w Poznaniu. Wiąże się to z działalnością eksportową Banku i rosnącego zainteresowania Gdynią jako pośrednika w handlu zagranicznym. Szerzym sferom kupiectwa krajowego, a w szczególności osobom zainteresowanym w handlu zagranicznym istnienie oddziału Banku Cukrownictwa w Gdyni przyniesie niewątpliwie duży

pożytek, umożliwiając korzystanie z usług bankowych tej poważnej instytucji

Otwarty oddział Banku Cukrownictwa jest ósmą placówką bankową na terenie Gdyni. Dotychczas były to czynne Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Komunalna Kasa Oszczędności, Bank Zachodni, Bank Francusko-Polski, Bank Przemysłowy i Dom Bankowy J. Kugel i Ska.

Wiadomości gospodarcze Krajowe

BEZPODSTAWNE POGŁOSKI O MONOPOLU BEKONOWYM

W kilku pismach ukazały się wiadomości o rzekomem stworzeniu monopolu bekonowego i o scentralizowaniu produkcji bekonów w przetwórczych państwowych. W związku z temi pogłoskami Agencja „Iskra” została upoważniona do stwierdzenia ze strony min. przemysłu i handlu że wiadomości te są całkowicie bezpodstawne.

ALEKSANDRÓW KONKURUJE Z ŁODZIĄ

Łódzki przemysł pończosznicy odczuwa ostatnio dość poważną konkurencję tanich skarpetek wigonijowych, produkowanych w znacznych ilościach w Aleksandrowie pod Łodzią. Ostabiona siła nabywczą ludności zwraca się ku tym artykułom, na które Aleksandrow ma prawie że monopol. Wyrazem pogorszenia sytuacji w tej branży jest wzrost protestów wek słowych, który według opinii odbiorców uważa jednak należy w pewnej mierze za objaw przejściowy. Poza wzrostem protestów mnożą się dość poważnie prolongaty.

MOŻLIWOŚCI ZBYTU BECZEK NA RYNKU WIEDENSKIM

Na rynku austriackim, a zwłaszcza w Wiedniu, istnieje poważne zainteresowanie przywozem z Polski baryłek na śledzie t. zw. „moskałe”. Zapotrzebowanie na baryłki te w Austrii ulegnie niezawodnie w najbliższym czasie jeszcze większemu wzrostowi, gdyż ma być wydana ustawa, dozwolająca tylko na jednorazowe zużycie baryłek na śledzie. Baryłki na t. zw. „moskałe” nie są w Austrii wytwarzane. Należy zaznaczyć, że import tych baryłek nie podlega reglamentacji przywozowej. Najbardziej pożądane są baryłki o pojemności od 1 do 6 litrów.

O bliższej informacji w tej sprawie zainteresowani eksporterzy polscy winni zwracać się do Państwowego Instytutu Eksportowego w Warszawie.

WYSYŁKI TOWARÓW POLSKICH NA RYNEK KANADYJSKI

Eksporterzy polscy utrzymujący stosunki handlowe z rynkiem kanadyjskim, mają obowiązek przesyłania odbiorcom swym faktur, wystawionych ściśle według wzoru ustalonego przez władze celne Kanady. Obowiązek ten istnieje również przy dostawach próbek i wzorów. Poza tem eksporter polski musi przelać swemu odbiorcy w Kanadzie zaświadczenie walutowe również według ustalonego wzoru. Wspomniany wyżej wzór faktury konsularnej oraz wzór zaświadczenia walutowego zainteresowani eksporterzy polscy znajdują w Państwowym Instytucie Eksportowym. Instytut przestrzega, że brak faktury uniemożliwia odbiorcy kanadyjskiemu otrzymanie towaru z komory celnej, co w wypadkach dostawy towaru

Wiadomości gospodarcze

sezonowego, może przyczynić się do odmowy odbioru tego towaru.

ZANIK WYWOZU FASOLI

Fasola dotąd była wywożona od nas w poważnych ilościach, głównie do Belgii, Francji, Niemiec i Hiszpanji. Obecnie poza paroma stosunkowo drobnymi wysyłkami do Belgii wywóz ustał zupełnie. Wstrzymano nawet zakupy, czynione celem dalszego reeksportu. Niemcy nie kupują fasoli skutkiem ograniczeń dewizowych i układu clearingowego z Rumunią i Węgrami, na podstawie którego fasole otrzymują w tych krajach, Francja nie przyznała nam odpowiedniego kontyngentu, a do Hiszpanji dla braku umowy handlowej z Polską importowano fasolę rumuńską.

Zagraniczne

30 MILJONÓW DOLARÓW DAŁA ŚWIATOWA WYSTAWA W CHICAGO

Światowa wystawa w Chicago zamknięta została w dniu 31 października rb. po 2 latach trwania. Ogółem zwiedziło wystawę 38 milionów ludzi. Dochody wystawy w tych 2 sezonach wyniosły przeszło 30 milionów dolarów brutto.

PRODUKCJA FORDA OSIĄGNIĘ ZNOWU MILJON WÓZÓW.

Zakłady Forda w Detroit ogłosiły komunikat, w którym stwierdzają, że sytuacja koncernu w ostatnim czasie uległa dużej poprawie. Obroty wzrosły do tego stopnia, że w roku przyszłym będzie można produkować znowu około miliona wozów czyli wrócić do produkcji z roku 1930.

ROZSZERZENIE UKŁADU HANDLOWEGO ANGIELSKO-SOWIECKIEGO NA POSIADŁOŚCI BRITYJSKIE

Między angielskim ministerstwem Spraw Zagranicznych a ambasadą sowiecką w Londynie dokonana została wymiana not, na podstawie których i w myśl art. 8 układu handlowego między Anglią a ZSRR z dnia 15 lutego 1934 roku eksport sowiecki będzie korzystał z klauzuli największego uprzywilejowania również na terenie New-Foundlandu, Indycy oraz szeregu kolonii brytyjskich w Ameryce, Afryce i Azji. Jednocześnie została przyznana klauzula największego uprzywilejowania dla eksportu artykułów rolnych i przemysłowych wyżej wspomnianych posiadłości angielskich do Sowieców.

KONKURENCJA JAPONSKA PRZYCZY- NA KRYZYSU W HOLENDERSKIM PRZEMYSŁE WŁÓKIENNICZYM.

W Twente, centrum holenderskiego przemysłu włókienniczego, w całym szeregu fabryk zwolniono poważną ilość robotników i projektowane są dalsze redukcje i zmniejszenie godzin pracy. Przyczyną tego jest zawiedziona nadzieja, pokładana w zarządzeniach kontyngentowych, dotyczących eksportu tkanin bie-

Giędy

GIĘDA ZBOŻOWO-TOWAROWA W BYDGOSZCZY z dnia 7 listopada 1934 r.

żyto 15,50—15,75; pszenica standardowa 16—16,50; jęczmień brow. 20,75—21,25; jęczmień jednolity 18—18,50; jęczmień zbiorowy 16,75—17,25; owies 15,50—16; mąka żytnia gat. IA 0—55% wł. w. 21,50—22,50; gat. IB 0—65% proc. wł. w. 20—21,50; gat. II 55—70% wł. w. 15,50—16,50; razowa 0—95% wł. w. 17—17,50; posłednia pon. 70% wł. w. 13,50—14,50; mąka pszen. gat. IA 0—20% wł. w. 29,75—31,75; gat. IB 0—45% 27—28; gat. IC 0—55% wł. w. 26—27; gat. ID 0—60% 25—26; gat. IE 0—65% proc. wł. w. 24—25; gat. IIA 20—55% wł. w. 22—23,50; gat. IIB 20—65% wł. w. 21,50—23; gat. IID 45—65% wł. w. 21—21,50; gat. IIF 55—65% 16,50—17; gat. IIIA 65—70% wł. w. 14,50—15,50; gat. IIIB 70—75% wł. w. 12—12,50; razowa 0—95% wł. w. 17,50—18,50; otręby żytnie wymiał standard. 10,50—11,25; pszenne miłkie standard. 10—10,50; pszenne średnie standard. 10—10,50; pszenne grube 10,25—10,75; otręby jęczmienne 12—13; rzepak zimowy bez worka 40—41; rzepak zimowy bez worka 38—39; mak niebieski 40—43; gorczyca 48—52; siemię lniane 41—44; wyka 25—27; groch Wiktorja 41—44; groch Folgera 30—34; tymotka 55—65; łubin niebieski 9—10; koniuczyna żółta, odłuszczone 75—85; koniuczyna biała 85—105; czerwona 125—150; ziemniaki jałne pomorskie 4,25—4,75; jałalne nadnotekcie 2,50—3; fabryczne za kg % 0,12; płatki ziemniaczane 11,50—12,50; makuch lniany 17—17,50; rzepakowy 13,50—14; słonecznikowy 17,50—18,50; kokosowy 15—16; słoma żytnia luzem 3,50—4; siano nadnotekcie luzem 8—9; śrut soja 20,75—21,25.

GDANSKA GIĘDA ZBOŻOWA

Gdańsk, 8. 11. 34. Ostatnie notowania gdańskiej giełdy zboż.: pszenica 128 f. kons. 10,25; żyto 120 f. kons. 8,00; jęczmień I. jakości eksp. 12,20—12,75; jęczmień średni w/g próby 11,00—11,50; jęczmień 114/115 funt. eksp. 11,40; jęczmień 110/111 funt. eksp. 10,10; jęczmień 105/106 funt. eksp. 9,35; owies eksp. 8,00—9,90; kons. 9,60—10,40; otręby żytnie 6,60—6,80; otręby pszenne 6,80—7,00.

Notowania powyższe rozumieją się w gdańskich za 100 kłto.

Tendencja: słaba.

DOWÓZ DO GDANSKA

Gdańsk dnia 8. 11. 1934. W dniu wczorajszym dowieziono do Gdańska: Jęczmienia 405 ton; owsa 60 ton; zboża strączkowe 205 ton; otrąb i makuchów 15 ton; nasion 15 ton.

GDANSKA GIĘDA PIENIĘŻNA

Gdańsk dnia 8. 11. 1934 r. Na wczorajszej giełdzie pieniężnej notow.: złoty 57,83—57,95; dolar 305½—3,07; marka niemiecka 107—110; Za dewizy płacono: Warszawa 57,82—57,94; Berlin 123,23—123,52; Nowy Jork 3,0640—3,0700; Londyn 15,28—15,32.

Notowania powyższe rozumieją się w gdańskich.

Tendencja: stała.

NOTOWANIA GIĘDY WARSZAWSKIEJ z dnia 7. listopada 1934 r.

Belgia 123,87, 124,18, 123,56, Berlin 213,25 214,25, 212,25 Gdańsk 172,82, 173,25, 172,39, Holandia 358,70, 359,30, 357,50, Kopenhaga 118,50, 119,10, 117,90, Londyn 26,55, 26,68, 26,42, Nowy Jork teleg. 5,30½, 5,33½, 5,27½, Oslo 133,30, 133,95, 132,65, Paryż 34,90½, 34,99, 34,82, Praga 22,13, 22,18, 22,08, Sztokholm 136,85, 137,50, 136,20, Szwajcaria 172,54, 172,97, 172,11, Włochy 45,36, 45,48, 45,24.

Tendencja: niejednolita.

PAPIERY WARTOŚCIOWE

4% poz. inwest. 116; 5% poz. konsorsyjna 5½ l. z. m. Warszawy stare 69; nowe 60½—59,63—59,88 5% 33 r. — 47; 4½ poz. premj. dol. 53¼; 5% l. z. Łodzi 33 r. 51½; 10% l. z. Siedlec 5% 33 r. 38,30; 10% cel. Tow. Kredyt. Ziemi. zlot. 37; 5% Kielce za 33 r. — 48,75.

Tendencja dla pożyczek przeważnie słabsza; dla listów przeważnie słabsza.

AKCJE

Banki Polski 94½—95; Elektryczność 33 — 34 r. bez kuponów; Węgiel 12,30; Lilpop 10,60.

lonych do Indycy holenderskich, Japonia bowiem zdołała wprowadzić na rynek indyjski ogromną ilość nieskontyngentowanego płótna surowego, co spowodowało poważną konkurencję dla wyrobów holenderskich.

KREDYTY RZADOWE DLA PRZEMYSŁU DJAMENTOWEGO

Donoszą z Amsterdamu, że w najbliższym czasie holenderski przemysł djamentowy otrzyma na podstawie ustawy uchwalonej w swoim czasie przez izby ustawodawcze większe kredyty państwowe. Kredyty te mają być udzielone pod warunkiem, że kamienie szlifowane będą tylko w granicach Holandji.

BULGARSKIE PRZEPISY EKSPORTOWE

Bank Narodowy w Bułgarii zawiadomił wszystkie urzędy celne, że w żadnym wypadku nie mogą być dokonywane bez specjalnego zaświadczenia Banku. Jedynie wysyłki towarów o wartości do 3000 lewów mogą być wysyłane bez pozwolenia.

Spółdzielczość polska we Francji tworzy sekcję w federacji francuskich spółdzielni

W Towarzystwie Kooperatystów w Warszawie odbył się odczyt p. Bolesława Przegalińskiego o spółdzielczości na wychodźstwie, a szczególnie we Francji.

Po wojnie Francja stała się najchłonniejszą terenem naszej emigracji robotniczej. Liczba emigrantów polskich we Francji osiągnęła cyfrę 600.000. Składa się ona w olbrzymiej większości z górników, dzięki czemu wychodźstwo polskie jest skupione i tworzy niekiedy kilkunastotysięczne kolonie. Stwarza to pomyślne warunki dla wszelkiej działalności społecznej, a spółdzielczej w szczególności. Frósz tych względów, które zawsze przemawiają za organizacjami spółdzielczymi, dla wychodźstwa istnieją jeszcze inne względy: wyzysk ze strony pośrednictwa, wykorzystującego nieznaną imość warunków, praw a nieraz i języka, konieczność uzyskania realnego oparcia dla działalności społecznej, kulturalnej, na rodowej, utrzymanie kontaktu gospodarczego z krajem.

Emigrację robotniczą interesuje głównie

spółdzielczość pożywców. Niestety dorobek spółdzielcy Polaków we Francji nie jest jeszcze wielki. Akcja spółdz. jest dopiero w początkach. Samodzielne polskie spółdzielnie pożywcze okazały się nieodporne. Wobec tego spółdzielcy polscy w liczbie około 5000 należą do spółdzielni powszechnych, wyodrębniając się spośród członków francuskich jedynie pod względem ideowym. Współpraca polsko-francuska na terenie spółdzielczym ulega się pomysłnie.

Przy federacji francuskich spółdzielni pożywców powstała sekcja polska, która jest centralną organizacją ideową spółdzielców-Polaków. Kieruje ona całą akcją propagandową, kolportuje polskie wydawnictwa spółdzielcze, organizuje kursy i zebrań, wydaje periodyczną „Biuletyn Spółdzielczy”.

Prelegent podkreślił konieczność zacieśnienia więzów między działalnością spółdzielczą na emigracji, a krajem, szczególnie zaś organizacjami spółdzielczymi.

Wojna Japonii z Anglią o tekstylne rynki świata

Między Anglią a Japonią wrota zacięta, szereg górnicy w okresie ostatnich kilku miesięcy wojny tekstylnej. Po raz pierwszy od stu lat, eksport japońskich towarów bawełnianych przewyższył eksport Wielkiej Brytanii.

W ciągu ośmiu pierwszych miesięcy roku 1933 Japonia rzuciła na rynki zagraniczne 1.392.000.000 jardów kwadratowych towarów bawełnianych, zdobywając pierwsze miejsce przed Wielką Brytanią, której eksport w tymże okresie wynosił 1.386.000.000 jardów kw. Japonia produkuje obecnie 2 miliardy jardów, przy ogólnym zapotrzebowaniu światowym 5.500.000 tys. jardów.

Obawiając się utraty rynku indyjskiego na rzecz Japonii, rząd Indyjski podwyższył stawkę celną na import materiałów bawełnianych o około 75 proc., eliminując w ten sposób groźną

konkurencję Japonii w Indiach Wschodnich.

Japonia wysunęła się na czoło produkcji bawełnianej tuż po wojnie. Wysokie stawki celne zmusiły ją do przejścia od produkcji przędzy do wyrobu gotowych fabrykatów.

Eksperti twierdzą, że Japonia posiada obecnie najnowocześniejsze urządzenia dla produkcji tekstylnej na całym świecie. Dziesięć milionów wrzecion Japonii — stanowiąc wiążącą 4 olbrzymich firm samowystarczających, które dzięki długim godzinom pracy, małym placom i minimalnemu zyskowi potrafiły utrzymać ceny fabrykatów na jaknajniższym poziomie, przewyższając sprawnością swoją i kooperacją 50 milionów wrzecion angielskich, należących do kilkuset konkurencyjnych i nieskonsolidowanych przedsiębiorstw.

Chiny się budzą!

Polityka gospodarcza rządu chińskiego

Koło chiński, pozostający dotychczas w apatii i bierności, zaczyna się budzić. Zamienia swe gliniane nogi na podstawy i bardziej trwałe materiały. Jak nas informują sfery finansowe francusko-angielskie, sytuacja gospodarcza Chin uległa ostatnio znacznym zmianom. Ciężkawe są metody, przy pomocy których Chiny starają się o rozwój przemysłowy swego kraju.

Konsorcjum chińskie, prowadzone przez Bank Narodowy, zawarło ostatnio około 20 układów z bardzo poważnymi koncernami przemysłowymi z Europy i Stanów Zjednoczonych. Zasadnicze punkty takich układów są następujące: koncern zagraniczny dostarcza maszyn, które przyjmowane są jako aport rzeczowy na kapitał zakładowy spółki chińskiej wg. ich wartości szacunkowej. Kapitału obrotowego dla spółki dostarcza syndykat bankowy, prowadzony przez chiński Bank Narodowy, w którym to syndykacie uczestniczą 18 najpoważniejszych

prywatnych chińskich banków akcyjnych. Rząd chiński dostarcza budynków i placów, potrzebnych do wybudowania fabryki.

Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że gestja takiego przedsięwzięcia pozostaje całkowicie w rękach przedstawicielki koncernu zagranicznego.

Rząd chiński najchętniej zawiera tego rodzaju układy w tych wypadkach, kiedy zapewnione jest zatrudnienie możliwie dużej ilości robotników chińskich z tem jednak, że specjaliści sprowadzani są z zagranicy.

Układy tego typu zawarł już szereg znanych na całym świecie koncernów, jak np. koncern metalurgiczny w Włokowicach (Czechosłowacja), Manfred Weiss (Węgry), Hirtenberger Patronenfabrik (Austria), Browary w Pilźnie (Czechosłowacja) i kilka koncernów amerykańskich i europejskich, zainteresowanych w wytwórczości sztucznego jedwabiu.

Konkurencyjność węgierskiego eksportu cebuli

Roczna produkcja węgierska wynosi około pół miliona kwintali cebuli czerwonej oraz około 100 tys. kwint. czosnku. Po pokryciu za potrzebowania wewnętrznego, na cele eksportu pozostaje około 65 proc. całej produkcji.

Rząd węgierski otacza eksport tych artykułów specjalną opieką, w związku z czem na rynkach zagranicznych eksport polski spotyka się z ostrą konkurencją wywozu węgierskiego. Poziom cen wewnętrznych cebuli na Węgrzech, oraz ulgi przewozowe, wpływają na poziom cen towaru, eksportowanego zagranicę.

Poza tem dalszym ważnym środkiem popierania eksportu cebuli i czosnku są obowiązujące na Węgrzech premje kompensacyjne, których wysokość jest uzależniona od kierunku eksportu. Premje te są specjalnie wysokie w stosunku do tych krajów, które nie posiadają z Węgrami umów clearingowych.

Cebula i czosnek węgierski docierają na dość odległe rynki europejskie, nianowicie do Anglii i krajów północnych, a również do krajów zamorskich, w pierwszym zaś rzędzie do Stanów Zjednoczonych A. P.

KRONIKA RYBACKA

Miesiąc październik wykazał wzrost połowów polskiego rybołówstwa morskiego

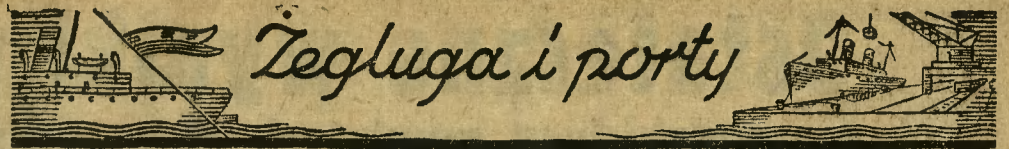
Według danych Urzędu Rybackiego w Gdyni w październiku r. b. na całym polskim wybrzeżu złowiono 564.580 kg. ryb, wartości 207.640 zł. Najkorzystniejsze połowy mieli rybacy z Jastarni i Kuźnicy, a również z Helu, Gdyni, Chłapowa i wreszcie z Pucka. Na dalsze wody wyjeżdżało w ciągu miesiąca zaledwie kilka kutrów, przywożąc z tych połowów około 23.000 kg. ryb, przeważnie dorszy.

Połowy flonder i węgorzy mają się już ku

końcowi, pojawiły się natomiast pierwsze ławice sprotów. Stosunkowo niezłe wypadły połowy śledzi, gorzej natomiast dorszy.

Ogółem złowiono 263.300 kg. sprotów, wartości 42.130 zł., 123.820 kg. śledzi, wartości 12.380 zł., 82.670 kg. flonder, wartości 41.325 zł., 52.180 kg. węgorzy, wartości 93.925 zł., 29.160 kg. dorszy, wartości 5.830 zł. oraz 13.450 kg. innych ryb, wartości 9.045 zł.

Z ogólnych połowów 315.440 kg. ryb, wartości 92.360 zł. zakupiły wędzarnie, 179.910 kg. wartości 92.360 zł. sprzedano na rynkach wybrzeża, 49.230 kg. wartości 18.165 zł. wywieziono do Gdańska, a 20.000 kg. węgorzy, wartości 36.000 złotych wysłano zagranicę.

Szwedzki statek otrzymuje nazwę „Gdynia”

(Z) W tych dniach spuszczonej został na wodę w stoczni w Malmö nowy statek znanej firmy Rederiaktiebolaget Svenska Lloyd, utrzymującej od szeregu lat komunikację między portami Morza Śródziemnego a Gdynią i Gdańskiem.

Nowy statek otrzymał nazwę „Gdynia”, w czem należy widzieć dowód coraz bardziej rozwijającej się współpracy handlowo-morskiej, między Szwecją a Polską.

„Gdynia” jest trzecim z rzędu wybudowanym dla Svenska Lloyd motorowcem i specjalnie jest on przystosowany do transportu owoców. Ładowność statku wynosi 2.700 ton, a szybkość jego przy pełnym ładunku wynosi ok. 13 węzłów. Statek ma 2 pokłady i 5 luk ładunkowych, z których jedna o przestrzeni 15.000 st. jest

urządzona jako chłodnia. Wielka ta przestrzeń chłodnicza jest przeznaczona dla transportu łatwo psujących się towarów do krajów śródziemnomorskich.

W łuce chłodniczej może być utrzymana temperatura do — 10 st. C. Statek jest ponadto wyposażony w nowoczesnie urządzone kabiny, salon, palarnię itd. dla 10 pasażerów. Maszynownia „Gdyni” składa się z jednego siedmiocylindrowego motoru dieslowego syst. Kockum-Man o sile 1450 koni, przy 107 obrotach na minutę. Windy, pompy, oświetlenie i urządzenia chłodnicze obsługiwane są przez 3 generatory Diesla.

Po ukończeniu ostatecznych prac, co ma nastąpić już niebawem, statek „Gdynia” wyruszy w swą pierwszą podróż.

Obfite połowy śledzi u wybrzeży angielskich

Gł. Jarmouth w listopadzie 1934 r.

Niezwykłe połowy w sezonie tegorocznym a zwłaszcza połowy z ostatniego tygodnia zaskakują najbardziej doświadczonych rybaków. Rekordowym przywozem śledzi do portu Jarmouthkiego i Lowenstoft był dzień 20. X. br.

Statki przychodzą z połowów przeladowane były powyżej swej nośności i ładunek każdego dryftera wynosił od 40 do 120 kranów (1 kran = 180 kg).

Można było widzieć rybaków przemęczonych pracą i zarazem zrozpaczonych z powodu niskiej ceny za jaką ich połów sprzedawano.

Rybacki, którzy w tych dniach spędzali noc na morzu, pracowali ze znaczną stratą, nie pokrywając kosztów eksploatacji a częściowo nie wypłacając zarobków pracownikom.

W ciągu tego tygodnia cena była niebawale niska; śledzie świeże wprost ze statku rybackiego sprzedawano 10 sztuk za 1 d. (około 11 gr.), czyli około 12 zł. za 180 kg (1 kran). Jeden kran śledzi zawiera około 1000 sztuk śledzi. W tym dniu dużo towaru niesprzedano a częściowo zużytkowano jako nawóz.

Aby rybak mógł pracować z pewnym zyskiem, cena za 1 kran powinna wynosić 27 szylingów czyli około 35 zł.

Z tej przyczyny od kilku dni jest wywieszona czerwona flaga w porcie, która wskazuje rybakom, że rynek jest przepelniony i cena jest niska. Flagą ta jest regulatorem ruchu statków. Kiedy konjunktura rybakowa jest dobra, wtedy zostaje opuszczona, a w wypadku nadmiernych połowów zostaje wywieszona.

Rybacki, którzy pomimo tego ostrzeżenia wyjechali na morze — są karani grzywną a pieniądze uzyskane ze sprzedaży tego połowu są przeznaczane na cele dobroczynne.

Z życia portów polskich GDYNIA

— Statki na wejściu: ss Serenitas, ital. z Petel (Sierra Leone) 7400 t. wypał. piryt. (Ll. Balt. WTr.); ss Minos, niem. z Gdańska (Prowe); ss Sumatra, szw. z Göteborga (Bergenske); zm Merilind, est. z Kopenhagi 300 t. soji (Polrob Warta); ss Marta, est. z Gjedser (Polrob); ss Thornhope, ang. z Reykjavik (Polrob); ms Hagar, fia. z Posen (Polrob); ss Rita Chandis, grec. z Rotterdamu (Polrob); ss Dionysos Stathatos, grec. z Hamburga (Behnke i Sieg Elb.); ss Trlo, szw. z Göteborga (Polrob); ss Evros, grec. z Vejle (Progress); ss Zulia, niem. z Aaberga (Polrob); ss Iris, szw. z Malmö 28 t. dr. (B. i S. Warta); ss Hinrich, niem. z Hamburga 337,1 t. dr. (Prowe Quick); ss Stina, szw. z Göteborga (Polrob); ss Berenice, hol. z Amsterdamu via Kopenhaga 129,6 t. dr. (Reinh. Quick D.); ss Fortunatus, szw. z Trelleborg (Polrob); ss Lech, pol. z Gdańska (Polbrit); ss Neptun, niem. z Rotterdamu 144,6 t. dr. (Prowe); ss Argosy, amer. (A. S. L.).

— Statki na wyjściu: ss Maria Traber, niem. do Dublinu 3680 t. weg. (Polrob); zm Noah, dsk. do Svendborg 285 t. w. (Pam Giesche); ss Minos, niem. do Bremen 76,2 t. drob. (Prowe); ss Johan Jeansson, szw. do Dkelleftehamn 1800 t. w. (Polrob); ss Zeester, hol. do Stockholm 170 t. makuch, 7,3 t. drob. (Berg.); ss Sumatra, szw. do Bombay via Oslo 60 t. dr. (Berg.); ss Robur IV, pol. do Gefle 212,5 t. koksu (Polrob); zm Gretl, niem. do Gdańska (Behnke i Sieg); ss Alwine Russ, niem. do Helsingforsu i Abo 450 t. saletry wapn. (Lenz, WTr.); zm Energi, dsk. do Gdańska (Reinh. Warta); ss Rhenania, niem. do Gdańska (Pam Warta).

— Statki oczekiwane: ss Kustas (Behnke) 17. 11.; zm Elvor (Rum. i Burt.) oczek.; ss Hundvaag (Pam) 8. 11.; ss Bussum (Pam) ok. 12.; ss Gotland (Pam) ok. 15.; ss Stylianos (Pam) ok. 16.

GDYŃSK

— Statki oczekiwane. W porcie gdańskim oczekiwane są następujące statki: szwedzki ss Solstad — Artus; duński ss Skodsborg — Polko; norweski ss Samlanes — Behnke i Sieg; duński ss Holland — Bergenske; norweski ss Jaederen — Bergenske; szwedzki ss Roland — Bergenske; polski ss Chorzw — Pam; norw. ss Iriren — Pam; niem. ss Birkenau — Pam; niem. ss Birkenau — Wolff i Co.

— Statki na wejściu. Do portu gdańskiego weszły: niem. ss Levensau z makuchami z Gdyni — Bergenske; włoski ss Ines Corrado bez ład. z Ankony — Polsko-Sand; hol. ss Sursum Corda z brikietami ze Szczecina — Krefit; niem. ss Maggie z drobnicą z Hamburga — Behnke i Sieg; norw. ss Mairo z śledziami z Grangemouth — Behnke i Sieg; norweski ss Advance z podpałką z Oskarshamm — Schenker; niem. ss Eleinore z brikietami ze Szczecina — Krefit; duński ss Energie bez ład. z Gdyni — Balt. Lloyd; duński ss Tempo bez ład. z Tae — Pam; norw. ss Bore 9 z drobnicą z Kotki — Bergenske.

— Statki na wyjściu. Z portu gdańskiego wyszły: grecki ss Theodoras T z koksem i węglem do Genui — Balt. Transp.; duński ss Skandja z jęczmieniem do Koror — Ganswindt; niem. ss Marie Ferdinand z węglem do Nantes — Polko; niem. ss Hildegard ze zbożem do Antwerpji — Pam; niem. ss Hela z asfaltem i grochem do Królewa — Balt. Lloyd; szwedzki ss Iris z drobnicą do Helsingforsu — Behnke i Sieg; litewski ss Holland z drzewem do Amsterdamu — Bergenske; szwedzki ss Nordst z węglem do Gotenburg — Atlantic; szwedzki ss Libau z drobnicą do Oslo — Behnke i Sieg; polski ss Lech z drobnicą do Londynu — Pam; niem. ss Maggie z drobnicą do Lipawy — Behnke i Sieg; polski ss Tczew z drobnicą do Hamburga — Pam; szwedzki ss Allegro z węglem do Husum — Pam; estoński ss Nantic z węglem do Gruzku — Artus; szwedzki ss Granada z węglem do Drammen — Artus.

Ostateczne wyniki wyborów gromadzkich w powiatach starogardzkim i tczewskim

(p) Według ostatecznych ścisłych zestawień, wyniki wyborów gromadzkich w powiecie starogardzkim przedstawiają się jak następuje:

W gminie Starogard-wieś (17 gromad), w 14 gromadach zgłoszono jedną listę. Na ogólną liczbę 236 mandatów, lista BBWR otrzymała 216, Str. Narod. 8, NPR 9, Niemcy 3. Z tego BBWR przeprowadziło 173, pozostałe ugrupowania 63. Głosowało 77 proc.

W gminie Bobowo (8 gromad) w 5 gromadach jedna lista. Z listy BBWR na 116 mandatów przeszło 94 radnych, z listy Str. Narod. 22. W liczbie tych radnych BBWR przeprowadził 79 a 37 inne ugrupowania. Głosowało ponad 80 procent.

W gminie Skórcz-wieś (na 7 gromad w 5 jedna lista). Na 116 mandatów lista BBWR otrzymała 97, Str. Narod. 14, NPR 5, 86 radnych należy do BBWR, 30 do innych ugrupowań. Głosowało 74 procent.

W gminie Leśna Jania w 9-ciu gromadach jedna lista. Na ogólną liczbę 132 mandatów — 107 otrzymał BBWR, pozostałe ugrupowania 25.

W gminie Osiek na 7 gromad w 5-ciu jedna lista. Na 100 mandatów lista BBWR otrzymała 83, Str. Narod. 14; 74 radnych BBWR, 26 należy do innych ugrupowań. Głosowało 68 proc.

W gminie Lubichowo na 10 gromad — w 7-miu zgłoszono jedną listę. Na 158 mandatów lista BBWR otrzymała 137, Str. Narod. 21. BBWR 98, 60 przeprowadziły inne ugrupowania, Głosowało 70 proc.

W gminie Osieczno w 8-miu gromadach jedna lista. Na 108 mandatów BBWR otrzymał 54, inne ugrupowania 54.

W gminie Piece w 10-ciu gromadach jedna lista kompromisowa. Na 144 mandatów 113 otrzymał BBWR, 31 inne ugrupowania.

W gminie Zblewo na 11 gromad w 8-miu jedna lista. Na 174 mandatów z listy BBWR przeszło 140 radnych, z listy Str. Narod. 28, NPR 6. BBWR rozporządza 105 radnymi, pozostali w liczbie 69 należą do innych ugrupowań. Głosowało 79 proc.

W Lubichowie unieważniono 2 listy, w Piecach jedną i w Zblewie jedną. Razem w powiecie starogardzkim na ogólną liczbę radnych 1284 — BBWR przeprowadził 889, pozostałe ugrupowania 395.

W powiecie tczewskim wyniki wyborów są następujące:

W gminie Tczew na 11 gromad w 7-miu gromadach jedna lista kompromisowa. Na 160 mandatów BBWR bez głosowania otrzymał 87, Str. Narod. 16, NPR 6, Niemcy 3. W głosowaniu BBWR otrzymał 30 mandatów, Str. Narod. 10, NPR 8. Głosowało 83%. Jedną listę unieważniono.

Co? - Kiedy? - Gdzie?

Repertuar Teatru Ziemi Pomorskiej.

„Malżeństwo” — we czwartek, 8 bm., w Tczewie, w piątek, 9 bm., w Gdyni, w sobotę, 10 bm., w Gdyni.

„Stefek” — w sobotę, 10 bm., w Toruniu.

W gminie Godziszewo na 10 gromad w 7-miu jedna lista. Na 132 mandaty BBWR bez głosowania otrzymał 90, Str. Narod. 14, NPR 3, Niemcy 1; w głosowaniu BBWR 15, Str. Narod. 9. Głosowano 95 proc. Cztery listy unieważniono.

W gminie Pelplin na 7 gromad w 5-ciu gromadach jedna lista. Na 100 mandatów bez głosowania BBWR otrzymał 53, Str. Narod. 4, NPR 7; w głosowaniu BBWR 28, Str. Narod. 8. Głosowało 75 proc.

W gminie Subkowy na 9 gromad w 8-miu jedna lista. Na 120 mandatów bez głosowania BBWR otrzymał 77, Str. Narod. 1, NPR 4, Niemcy 2; w głosowaniu BBWR 20, Str. Narod. 16. Głosowało 76 proc., jedną listę unieważniono.

W gminie Gniew w 8-miu gromadach jedna kompromisowa. Na 116 mandatów — BBWR otrzymał 78 Str. Narod. 34, NPR 4.

W gminie Walichnowy w 7-miu gromadach jedna lista kompromisowa. Na 100 mandatów BBWR otrzymał 86, Str. Narod. 7, NPR

2, Niemcy 5. Trzy listy unieważniono.

W gminie Opalenie na 5 gromad w 4 ch jedna lista. Na 84 mandatów BBWR otrzymał bez głosowania 54, Str. Narod. 6, NPR 4; w głosowaniu BBWR 20 mandatów, Głosowało 93 proc.

W gminie Morzeszczyna na 10 gromad w 7-miu gromadach jedna kompromisowa. Na 140 mandatów BBWR bez głosowania otrzymał 63, Str. Narod. 29. W głosowaniu BBWR 22, Str. Narod. 26. Głosowało 87 proc. Unieważniono 2 listy.

W gminie Janowo w jednej gromadzie jedna kompromisowa. BBWR 8 mandatów, Str. Narod. 2, Niemcy 2.

Razem w głosowaniu w 13 gromadach BBWR otrzymał 144 mandaty, Str. Narod. 68, NPR 8, Niemcy 2; bez głosowania przy jednej liście kompromisowej BBWR otrzymał 596 mandatów, Str. Narod. 113, NPR 30, Niemcy 13. W ogólnym wyniku na 964 mandatów w powiecie tczewskim BBWR otrzymał 730, Str. Narodowe 181, NPR 38, Niemcy 15.

W kilku wierszach

Jedno z poważnych wydawnictw niemieckich ogłosiło w porozumieniu z ministrem propagandy Rzeszy dr. Goebbelsem **PREMIĘ W SUMIE 20 TYS. MAREK** za najlepsze dzieło, traktujące o problemie niemiecko-francuskiego porozumienia.

Niemieckie Biuro Informacyjne donosi: Policia jugosłowiańska wykryła w Subotnicy w pobliżu granicy węgierskiej szeroko rozgałęzioną **ORGANIZACJĘ KOMUNISTYCZNĄ**. Aresztowano około 30 osób. Wśród aresztowanych znajdują się studenci, rzemieślnicy i robotnicy. Dalsze śledztwo w toku.

Członek najwyższej rady wojennej **GEN. GEORGES**, który odniósł poważne rany podczas zamachu marsylijskiego, opuścił już szpital i udał się na rekonwalescencję na Rivierę francuską.

Weszły w obieg **ZNACZKI POCZTOWE 300 i 700 REJSOWE**, specjalnej emisji, na cześć pobytu kardynała Pacelliego w Brazylii. Znaczki te mają w profilu mapę Brazylii oraz reprodukcję pomnika „Zbawiciela” na wzgórzu Corovado.

Przewodniczący zgromadzenia narodowego, sekretarz rady stanu oraz sekretarz generalny m-stwa spraw zagranicznych udają się do Anglii, celem wyjaśnienia **KRÓLOWI PRADZADHIBOK** znaczenia trzech ostatnio uchwalonych przez zgromadzenie narodowe ustaw, których król nie chce zatwierdzić i które są przyczyną konfliktu między królem a zgromadzeniem. Dostojnicy sjamscy mają się również poinformować, kiedy król zamierza powrócić do ojczyzny.

Na małych wysepkach Oceanu Spokojnego Japonia zakłada wojenne bazy morskie

Cała prasa angielska podnosi alarm z powodu zarządzeń Japonii na wyspach mandatowych na Pacyfiku. Zarządzenia te zostały częściowo ujawnione w toku dyskusji, jaka odbyła się w Genewie na komisji mandatowej Ligi Narodów. Pod tytułami „*Tajne bazy morskie Japonii*”,

„*Uzbrajanie wysp na Pacyfiku*”, „*Niebezpieczeństwo planów wojennych Japonii*” i t. d. dzienniki angielskie informują, że podczas rozważania raportu rządu japońskiego w sprawie administracji wysp mandatowych na Pacyfiku członkowie komisji zwrócili się do delegata ja-

pońskiego Ito z pytaniem, dlaczego Japonia przeprowadza na tych wyspach kosztowne fortyfikacje i ulepszenia portowe oraz w jakim celu wybudowano na nich szereg większych lotnisk. Członkowie komisji zwrócili uwagę na fakt, że w roku 1933 koszt tych robót na 4 drobnych wyspach wynosił 800 tys. funtów szterlingów, mimo, iż wyspy te nie posiadają żadnej wartości gospodarczej, mają one jednak doniosłe znaczenie strategiczne, gdyż leżą na linii komunikacyjnej pomiędzy St. Zjednoczonymi a Filipinami i stanowią mogą korzystną bazę dla wypadów do Australii i Nowej Gwinej.

Delegat Japonii Ito wyjaśnił, że Pacyfik w tej części jest bardzo burzliwy i dlatego rząd japoński pragnie umożliwić okrętom znalezienie schronienia w portach tych wysp. Na zapytanie przewodniczącego komisji, dlaczego wobec tego zabrania się obcym samolotom lądowania na tych wyspach, a okrętom przybijania do ich brzegów, Ito dał wymijającą odpowiedź. Nadto zwrócono uwagę na fakt, że obcokrajowcom zabroniono zwiedzania tych wysp. Zabroniono też wylądowania pewnemu biskupowi angikańskiemu, który chciał odwiedzić te wyspy, jako należące do jego diecezji. Przewodniczący komisji zaproponował, aby Japonia dla rozwiania wszelkich podejrzeń umożliwiła wszystkim swobodny dostęp do wysp mandatowych.

Powyższe wiadomości, zwłaszcza rewelacje o fortyfikowaniu niektórych wysp mandatowych na Pacyfiku wywołały w sferach politycznych Londynu wielkie zainteresowanie. W kołach rządowych i w zainteresowanych sferach dyplomatycznych wyrażany jest pogląd, że fortyfikowanie tych wysp stanowi pogwałcenie waszyngtońskiego traktatu morskiego.

W 60 godzin z Europy do Ameryki

Konferencja w sprawie komunikacji sterowcowej przez Atlantyk

Komendant sterowca „Zeppelin” dr. Eckener przybył do Stanów Zjednoczonych, aby omówić z tutejszymi miarodajnymi czynnikami projekt stałej komunikacji lotniczkiej między Friedrichshafen a Ameryką. Dr. Eckener sądzi, że nastąpiła już dostateczna poprawa w konjunkturze gospodarczej, aby móc wskazać plany tej komunikacji, którą chciał zorganizować już w roku 1929, gdy nagle przyszedł pamiętny krach na Wallstreet.

Dr. Eckener konferować tu będzie na ten

temat z Goodyar Zeppelin Corporation oraz z Ministerstwem Marynarki, i zapytuje się bardzo optymistycznie na realizowanie swych planów. Nowy „Zeppelin” będzie miał pomieszczenie dla 50 podróżnych, a koszt przejazdu z Niemiec do Nowego Jorku wynosić ma 400 dol. od osoby, czyli zaledwie o 10% więcej, niż bilet pierwszej klasy na pierwszorządnych parowcach ekspresowych. Podróż ma trwać 60 godzin.

Więzień z ostrzem noża w mózgu

Niezwykły pacjent lekarzy amerykańskich

Dzienniki tutejsze donoszą o niezwykłym wypadku, którym się zainteresowały sfery lekarskie. W więzieniu na Welfare Island, podczas bójk między więźniami nieznanymi (więźniowie wydać go nie chcą) sprawca ugodził niejakiego Fatigate nożem w głowę w ten sposób, że przebił mu czaszkę, a nóż po rękę się utkwił w mózgu.

Kiedy rannego zabrano do szpitala i położono

na stole operacyjnym, a lekarz próbował nóż wyciągnąć, rękojeść się odłamała, a ostrze zostało w mózgu. Wyciągnięto je w trzy godziny później. Najdziwniejsze jest jednak to, że podczas gdy dokonywano tej operacji, bez śpienia, Fatigate palił papierosa i nie odczuwał żadnego bólu.

W trzy dni po operacji, Fatigate czuje się doskonale i nawet na chwilę nie miał gorączki.

JAMES O. CURWOOD

„OSADNICY”

(Autoryzowany przekład Jerzego Marlicza)

Pewnego sierpniowego wieczoru, Adetta Clamart odwiedziła Monę w towarzystwie kuzynki swej, Adelci, która przybyła właśnie na stałe do osady, z francuskiej kolonii z okolic Quebec. Zaczęły też natychmiast opowiadać, że zjawili się właśnie obcy jakiś człowiek i rozmawia z Szymonem w jego chacie.

— Adelka spotkała go w lesie — trzepała Adetta. — Pomógł jej odnieść do domu zebrane kwiaty, i w ogóle był taki strasznie miły, że zakochała się w nim z punktu. Prawda, Adelko?

— Był taki uroczy, i jakgdyby wystraszył ilekroć na niego spojrziałam! — opowiadała Adelka z kolei. — Poprościu zrobiło mi się go żal. Ale jest do prawdy ogromnie miły. I ma taką dziwną, pośpąną twarz, taką strasznie smutną...

— Brr... — wzdrygnęła się Adetta. — Musiał być strasznie głodny! Jame ilekroć jest wygłodzony, zawsze robi taką pośpąną minę!

— W każdym razie idzie tutaj!

oświadczyła Mona wyglądająca przez otwarte drzwi.

Nadchodził istotnie, mając z jednej strony starego Szkota, z drugiej zaś Pietrka, zupełnie jakgdyby go wleczono wbrew jego woli. Skoro wszyscy trzej znaleźli się bliżej, serce Mony zakolało silnie, ten człowiek bowiem, który odniósł do domu kwiaty Adelki, był to poprostu Carter, doniedawna łowca ludzi.

Wybiegła mu naprzeciw, ze wzruszenia mogąc wymówić jedynie parę bezładnych słów, lecz na widok jej rozradowanych oczu Carter odetchnął głęboko pełen wdzięczności i ulgi.

— Nowy kierownik taktaku! — oznajmił Szymon z pewnym patosem. — Ze starzałem się już i robota mnie męczy, więc ten młody człowiek zajmie moje miejsce. Niespodzianka, he? Ale myśmy to już dawno między sobą omawiali, prawda Carter?

Wtem coś przerwało rozmowę. Dzwon ponad kościółkiem zakolebał się i zahuczał, zupełnie jak pewnej nocy przed

paru miesiącami. Lecz tym razem to niewątpliwie ojciec Albanel pociągał za sznur. Twarz miał rumianą z radości, a im głośniejszy dzwon przemawiał, tembardziej czerwieniały policzki misjonarza, wkońcu zaś, sam jeden w kościele ojciec Albanel roześmiał się głośno niby chłopak.

Carter zapatrzył się w przestrzeń wzrokiem dziwnie nieruchomym i jakgdyby półprzytomnym, lecz Szymon Mac Quarrie dał mu kuksańca w bok i szepnął na ucho.

— Ktoś dzwonił równie głośno tej nocy, gdy Pietrek wrócił do domu. A teraz, Carter, dzwon wita c i e b i e!

Adetta Clamart nie mogła wcale pojąć, czemu rzęsy Mony są wilgotne od łez. Lecz Pietrek zrozumiał, i ujawszy żonę z ręką uściśnął ją czule. Potem szepnął jej na ucho.

— Poproś Cartera by zjadł z nami kolację. Poproś także Adelkę.

Co też Mona uczyniła chętnie ze zwykłą swoją słodyczą. Słuchając tych za prosin Szymon przyjrzał się chytrze najpierw Monie, później zaś Adelce. Odwrócił się wreszcie szepiąc na zielone wzgórze ku północy, ponad którymi bałwanili się brudno-białe chmury.

— Znosi się na deszcz — rzekł.

Czuję go w powietrzu. Spadnie dziś w nocy.

— Zboża potrzebują deszczu — zauważył Pietrek.

— Ale najbardziej potrzebują deszczu kwiaty! — sprostowała Adelka patrząc na Cartera.

— Tak, kwiaty i lasy — uzupełnił Carter. Jak na tę porę roku jest zbyt sucho.

Mona wraz z Pietrkiem zawrócili ku chacie, przyczem Mona, odchodząc, dała oczyma znak Adette, która z kolei ujęła pod ramię starego Szymona.

— Uciekajmy! — szepnęła mu na ucho. — Uciekajmy!

Carter stał chwilę niezdecydowany, lecz oto przysunął się do boku Adelki.

— Pani bardzo lubi kwiaty, panno Adelko?

— Okropnie, proszę pana.

Pietrek z żoną weszli do chaty pierwszej, przyczem Mona silnie uściśnęła rękę męża.

— Pietrku, to był doprawdy cudny pomysł! Jak sądzisz, czy zdążysz mnie pocałować zanim oni się zjawią?

— Jestem pewien, że zdążę! — odparł Pietrek i nachylając się ucałował żonę.

KONIEC.

Dzień w Bydgoszczy

piątek
9
listopada

Kalendarzyk rzym.-kat.

Czwartek: Gotfryda — Piątek: Teodora m.

— Dyżur nocny aptek do dnia 11 bm. pełnia Apteka pod Niedźwiedziem, ul. Niedźwiedzia 11, tel. 50 i Apteka pod Koroną, ul. Dworcowa 48, tel. 301.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

W czwartek na afiszu „Lekarz mimowoli“ komedia Moliera, którą poprzedzi „Komedia o człowieku, który namiętnie miłował“ A. Francisa. W obu mistrzowskich utworach świeci triumfy Dyr. Stoma odzwierciedlając dwie odrębne kreacje godne podziwu. Sekunduje mu dzielnie p. Czechowska w niezmiernie trudnej i głównej roli kobiecej.

Ostatnie przedstawienie przepięknej bajki J. Warneckiego „Dwaśmiesiąt godzin przygód“ po minimalnych cenach ukazuje się nieodwołalnie ostatni raz w nadchodzący piątek o godz. 5 po południu (17).

W pełnych przygotowaniach „Słodki kawaler“ operetka L. Falla. Uroczyste przedstawienie ku uczczeniu rocznicy 11 listopada odbędzie się w niedzielę wieczorem. Wypełni „Zmartwychwstanie listopadowe“, fragment sceniczny pióra Sobocińskiego oraz „Zemsta“ Al. Hr. Fredry.

REPERTUAR KIN.

ADRIA: „Marzenia miłosne“.
APOLLO: „Nana“.
BAŁTYK: „Noc strachu“.
KRISTAL: „Pod przegierem“.
REWJA: „Batalion śmierci“.

Informator

dla przyjeżdżających do Bydgoszczy

Odjazd pociąg z Bydgoszczy

(ważny oddn. 7. 10. 1934 r.)

Toruń—Warszawa: 2.37, 6.50, 8.05, 9.57, 13.55, 15.30, 18.01, 19.58, 21.26, tranzytowy 23.16

Tczew—Gdańsk—Gdynia: 0.40 (do Laskowic), 3.56, 5.50 (do Laskowic), 7.35, 12.13, 13.13, (do Laskowic), 17.17, 20.03, 20.10.

Kościerzyna—Gdynia: 8.13, 15.45.
Nakło—Piła: 0.01, 6.15, 10.49, 14.45, 19.46
Unisław—Brodnica: 4.50, 8.11, 13.45, 16.10, 21.55.

Inowrocław—Poznań: 2.21, 3.50, 6.20, 11.45, 13.40, 18.10, 20.40, 22.25.

Wągrowiec—Poznań: 5.00, 10.32, 13.26, 18.54.
Inowrocław—Karsznice—Herby Nowe: 2.21, 13.40.

Restauracje i Kawiarnie

Restauracja i Cukiernia Berendt. Wyborowa kuchnia, wysmienite ciastka. Poleca najsmaczniejsze, najobfitsze i najzdrowsze obiady i kolacje Kawiarnia Zaczęte, Bydgoszcz, ul. Śniadeckich 3. Dla p. p. urzędników zniżka. (8418)

NARTY już nadeszły!

Żyłwy — sanki — i ubrania sportowe w wielkim wyborze poleca

P. RIEMER
BYDGOSZCZ, Gdańska 7. 8507

Ruch towarzystw

— I Oddz. Lotniczy Z. S. w Bydgoszczy. Sekretariat czynny we wtorki i soboty w godz. 18—20 przy ul. Marsz. Focha 39, I. p. pr. Sekcja OPL i PGaz. Zebrania w piątki o godzinie 19 tamże. Do Sekcji Szybocowej przy muje się zapisy nowych członków od lat 16.

— Komitet Rodzicielski przy szk. ówcz. Państw. Sem. Naucz. Nadzwyczajne walne zebranie dziś dn. 8 bm. o godz. 19 w gmachu Seminarjum. Sprawy b. ważne.

— Zebranie Zarządu K. S. „Wodnik“, Bydg. Klubu Pływ. dziś w czwartek o godz. 20 u Berendta przy ul. Dworcowej.

— Zebranie Zw. Emerytów Bydgoszcz — w czwartek, dnia 8 bm. o godz. 17 w sali p. Mellera pl. Piastowski.

— Tow. Śpiewu „Halka“. Zebranie miesięczne w czwartek, dnia 8 bm. o godz. 20 w sali hotelu „Lening“.

Z miasta

— „Five'clock Polskiego Białego Krzyża“. Na zakończenie Tygodnia Polskiego Białego Krzyża odbędzie się w dniu 11 bm. w sali maturalnej hotelu „Pod Orlem“ dancing towarzyski. Nie zabraknie na nim zapewne licznej gromady przyjaciół P. B. K.

— Otwarcie Wystawy „Żołnierz w sztuce“ w Muzeum Miejskim. Polskie Białe Krzyż zaprasza wszystkich przyjaciół żołnierza na otwarcie wystawy „Żołnierz w sztuce“, która nastąpi w niedzielę, dnia 11 bm. o godz. 12.30 w Muzeum Miejskim.

— Wojewódzki Zakład Wychowawczy w Szubinie otwiera szkołę rolniczo-ogrodową. Uroczystość otwarcia odbędzie się w dn. 12 bm. z nast. programem: o godz. 10.30 nabożeństwo w kaplicy zakładowej; o godz. 12 otwarcie szkoły.

— Ponowne zgłoszenie się rocznika 1914 do rejestru poborczych. W listopadzie br. winni zgłosić się ponownie do rejestru poborczych mężczyźni urodzeni w roku 1914 oraz mężczyźni, należący do roczników starszych do 50 lat życia, którzy jeżecze się nie zgłaszali do rejestracji i nie figurują w listach poboro-

wych. Zgłoszenia skutecznie należy w Zarządzie Miejskim Oddział Wojskowy, przy ul. Grodzkiej 25, pokój 1 w godzinach urzędowych od 0—13 według rozplakatowanych na słupach ogłoszeniowych, obwieszeń i planu, na które zwraca się szczególną uwagę.

Gdy marmur leży na podwórzu...

Franciszek Raczkowski, zam. przy ul. Podolskiej 20 zgłosił w jednym z komisariatów policji, iż nieznanemu sprawcy skradł mu wczorajszej nocy z podwórza trzy marmurowe płyty, wartości 45 zł. Płyty leżały na podwórzu od pewnego czasu i widocznie „wpadły w oko“ jakiemuś amatorowi, który nie omieszkał się nimi w sposób jaknajbardziej konkretny „zainteresować“.

3.100 zł w bielizniarce

Zuchwała kradzież w mieszkaniu robotnika który spadek przechowywał w domu

W dniu wczorajszym zgłosił policji niejaki Bronisław Jabłoński, zam. przy ul. Seminaryjnej 12, iż w czasie nieobecności domowników — nieznanemu złodziejowi wniósł do jego mieszkania, skradł 3.100 zł w gotówce oraz złoty zegarek i biżuterję. Sprawę dostał się do wnętrza mieszkania przez otwarte nieskomplikowane, zwyczajnego zamka wytrychem. Według relacji poszkodowanego — kradzież dokonano w godzinach od 7-mej rano do 21.30, t. j. w czasie, kiedy Jabłoński zatrudniony jest w jednej z tujejszych stolarni, w charakterze robotnika. Żona Jabłońskiego w tym czasie jest zwykle także w pracy poza domem, a mianowicie trzyna się ona praniem. Donoszący wyjaśnił również bądź co bądź ciekawy i zaskakujący wprost fakt posiadania tak znacznej sumy pieniędzy. Otóż twierdzi on, iż niedawno otrzymał on kilka tysięcy złotych z tytułu przypadającego nań spadku.

O posiadaniu pieniędzy najprawdopodobniej

któs się dowiedział, co z kolei dojść musiało do wiadomości sprawy kradzieży, którego sposób i system poszukiwania łupu zdradza pewną planowość. Złodziej mianowicie przewertował w pierw szafy i szufladki, gdzie znalazł zegarek, dwa pierścienie ślubne 8 karatowe, stempłowane 833, oraz złotą szpilkę do krawatu, poczem dopiero natknął się w bielizniarce na pieniądze, które padły jego łupem. Gotówka była częściowo w banknotach, częściowo w bilonie.

Wręcz z pokaznym łupem uszedł włamywacz przez nikogo nie zauważony, nie zostawiając po nadto za sobą żadnych śladów.

Powiadomiona o śmiejaku kradzieży policja wszczęła przy współpracy wydziału śledczego energiczne dochodzenia.

Tak więc kradzież o której wypadło nam dzisiaj pisać, jest już w bieżącym tygodniu trzecim „zamachem“ na gotówkę, ułożoną w... bielizniarkach. Smutne, ale prawdziwe.

Przedstawivszy się za „dostawcę wojskowego“ oszust zainkasował za rolnika pieniądze

Wydział śledczy w Bydgoszczy ostrzega tą drogą rolników okolicznych przed nieznanym oszustem, który w drugiej połowie ub. miesiąca pojawił się w powiecie mogileńskim, narażając jednego z tamt. gospodarzy na poważną stratę. Mianowicie do rolnika Stanisława Kulpę w Tupadłach zgłosił przedstawiwszy się za dostawcę wojskowego — zamówił dla 59 p. p. w Inowrocławiu 1.000 ctr. owsa. Zamówienie to w myśl żądań „dostawcy“ gospodarz dostarczył do wspomnianych koszar, gdzie już u bram oczekiwał na niego zamawiający. Po zważeniu

owsa osobnik ów kazał czekać Kulpie przed bramą, aż kancelarja wezwie go po odbiór należności.

Gdy minęło kilka dobrych godzin, a nikt gospodarza nie wzywał, udał się on do kancelarii, gdzie pokazano mu pokwitowanie niejakego Jana Jankowskiego z Grzybowa, który już należność zainkasował. Jak się okazało, „dostawca wojskowym“ był nieznanemu oszust, który w tak wyrafinowany sposób poszkodził łatwowiernego rolnika, posługując się fikcyjnym nazwiskiem.

Wrażenia teatralne

„PRZELAMAŁEM KRZYŻYŚ“

Komedja w 3 aktach Paula Vulpia.

Paweł Vulpus! Pseudo — czy kryptonim intrygujący! Nazwisko nowe, w almanachu literatury scenicznej, czy w annałach teatru dotychczas nie figurujące.

Mniejsza o to. Faktem zostanie, iż ów zagadkowy, jedno- czy dwu-osobowy Vulpus to majster nielada. Zwycięzył nietylko kryzys, ile publiczność. Rozruszył ją, porwał i zachwył i wnikliwie bystrą obserwacją, ciętym sarkazmem, dowcipem lekkością, humorem zdrowym i żywiołowym.

Imponującą zręczność i subtelne poczucie taktu okazał Vulpus już choćby w tem, iż dotykając w żarcie swym najboleśniejszej rany współczesnego, powojennego świata — kryzysu, iż dworując sobie z zjawiska tak bezgranicznie smutnego, jakim jest bezrobocie inteligencji, nie drażni, nie wywołuje niesmaku. Przeciwnie — bawi, rozwesela, rozśmiesza. Już w tem tylko przejawia się niecodzienna rasa i kultura pisarska.

Kto ma dużo fantazji, doszuka się w uroczym bezsensie Vulpia filozofii w praktycznym, kieszonkowym wydaniu. To credo filozoficzne brzmi: niemal rewelacyjnie: próżno i darmo błażyć, łasić się i skomleć o pracę. Należy ją brać przemocą, z tupetem, natchnieniem, par force, jak właśnie dr. Wiesinger, który głodem trawiony, wszedł do pierwszego lepszego banku, siadł przy pierwszym lepszym biurku

i zaczął urzędować, aż się kurzyło od aktów nowych i starych. Z miejsca urabia fikcję, która w przeciągu paru godzin urasta do rozmiarów ogólnopublicznego interesu. Nawiasem zaznaczając — idź to w tej fikcyjnej bredni dr. Wiesingera, dzięki której setki, czy tysiące robotników zyskują pracę, ironicznej pointy, idź sarkazm w dezawuuowaniu istoty większości tak zwanych wielkich interesów. Czy kapitał międzynarodowy nie operuje często taką wiesingerowską fikcją? Czyż mistyfikacje Stinnesa, Iwara Kreugera, Stawskiego i in. międzynarodowych conquistadorów pieniądza nie zaplątywały sieci wielkich interesów nietylko tużów finansowych, ale i państw, dając przytem chleb dziesiątkom tysięcy ludzi?

Tak tedy wedle krotkowilnej recepty Vulpia — kryzys i bezrobocie to absurd. Nie istnieje. Istnieją tylko ludzie nieśmiały, nieudolny, bez wiary w siebie. Świat należy do spryciarzy. Ci tylko ruszą go z miejsca, stworzą nową erę prosperity.

Pysznie uderzył autor dowcipnej tej komedji w przedstawicieli szczytów gospodarczo-finansowej hierarchji świata powojennego. Co za typek! Jakież ponure w swym komizmie okazy wyjąłowania mózgowego, wypaczenia charakterów. Strach pomyśleć, że tacy właściciele, których niejednokrotnie szczęśliwa gwiazda, czy pomyślna konjunktura wysunęła na czoło, kierują skomplikowaną machiną na tak ważnym odcinku życia zbiorowego. Na szczęście — w większości wypadków sami są kierowani, bowiem popycha ich bezwład biurokratyzmu.

HARCERZE III MUNDURKI — CZAPKI
i wszelkie przybory harcerskie najtaniej tylko
RIEMERA
BYDGOSZCZ, Gdańska 7.

Taki „dowcip“ może się przykro skończyć panie Michale!

Przechodzący nocy ubiegłej policjant przez ul. Długą, zauważył opodal jednego z lokali restauracyjnych trzech mężczyzn, zdradzających z dalekiej odległości znaczne „ożywienie“. Towarzystwo zyczącym dość często praktykowanym na ul. Długiej — dyskutowało tak głośno i swobodnie, że policjant uznał za stosowne zwrócić im uwagę na nocną porę, w której ludzie pracy zmęczeni całodziennym znojem, mają prawo przez kilka godzin odpoczywać, a co za tem idzie — zakłócenie ciszy w tej porze doby jest niedozwolone. Uwaga stróża ładu wywołała taki skutek, że *godna siebie trójka w mig przewala własne spory, zwracając się „frontem“ przeciwko policjantowi.* Na żądanie policjanta, by przedłożono mu legitymację, żaden nietykło, że nie uczynił zadość obowiązkowi wylegitymowania się, lecz *jeden z podchmielonych awanturników zerwał postętkowemu z głowy czapkę, poczem wszyscy trzej rzucili się do ucieczki ul. Batorego w stronę rynku.* W czasie pościgu policjant ujął jednego z dowcipniów, którego odprowadził do komisariatu. Tam okazało się, iż „bohaterem“ jest niejaki *Michał Piotrowski*, zam. przy ul. Gdańskiej 87. Za zakłócenie spokoju publicznego i opór władzy umieszczono p. P. narazie w areszcie policyjnym przy Walach Jagiellońskich, lecz humor i tam p. Michała nie opuścił, gdyż na żądanie wyjawienia towarzyszy nocnej awantury — wymówił się on „solidarnością koleżeńską“.

Pęczek słomy przed piecem przyczyną pożaru gospodarstwa Nieostrożną gospodynią skazał sąd na pół roku więzienia

Dnia 14 czerwca br. spłonęło w Złotowie powiatu szubińskiego zabudowanie gospodarstwa rolnika *Wawrzyńca Kujawy*. Mimo akcji ratowniczej rozszalały żywioł obrócił w perzynie dom mieszkalny, oraz sąsiadujące z nim objekty gospodarcze, powodując straty przekraczające 13.000 zł.

Jak wykazały przeprowadzone przez organa śledcze dochodzenia, bezpośrednią przyczyną groźnego pożaru był pęczek słomy, pozostawiony nierozważnie przez 28-letnią gospodynię, córkę właściciela gospodarstwa, *Czesławę*, przed piecem. Gdy lekkomyślna niewiasta wyszła na chwil kilka z kuchni, rozżalone węgle, które wypadły na słomę, spowodowały pożar. Piomienie przetrzuciły się na schody, objęły cały budynek, a następnie, mimo akcji ratowniczej, przerzuciły się dalej jeszcze.

Lekkomysłna gospodyni, za nieumyślne spowodowanie groźnego pożaru, zasiadła w dniu wczorajszym na ławie oskarżonych tuż Sądu. W wyniku przeprowadzonego postępowania sąd skazał *Czesławę K.* na pół roku aresztu, zawieszając jej wykonanie kary na okres 3 lat.

Do powodzenia spektaklu przyczynili się walnie i aktorzy, którzy pod doświadczonym kierownictwem reżyserskim p. *Dąbrowskiego* grali wyborne. Kryzys łamał zawiadajko. z werwą i młodzieńczą fantazją p. *Kalinowski* (dr. Wiesinger), który dzielnie dźwigał na swych barkach ciężar głównej postaci. P. *Dzwonkowski* był doskonałym „antypodowem“ dopełnieniem Wiesingera, jako pedantyczny, oschły urzędnik. Za komizm subtelny, zrównoważony, pełen skupionego, dobrze odmierzonego wyrazu należą się zdolnemu temu aktorowi słowa szczerzego uznania. Kapitałnym był p. *Dytrych* w roli prezesa Mitrobanku. Ujęcie i przeprowadzenie postaci wzorowe. Umiar i smak szły u aktora tego w parze z sugestywną inwencją ekspresyjną. P. *Balicki* (prokurent banku) dowiódł dużej rozległości skali otwórczej. I w roli charakterystycznej umiał „znaleźć się w kropce“. Maską, gestem, każdym ruchem i słowem zaciekał bez reszty. Groteskowo żywą swą grą szczerze rozśmieszał p. *Folancki* (dyrektor generalny), obficie zbierając oklaski. P. *Wilamowski* jako baron Fabry bardzo dobry. P. *Iwański* jako dygnitarz ministerjalny ujmował wytwornością. W rolach pomniejszych jak zwykle bez zarzutu p. *Lochman* i bardzo ciekawy jako służący p. *Ziemski*. Kobięcość wniosła w szary świat bankowy żywa i rzućka p. *Libicka*, oraz miła p. *Nowicka*. Dekoracje p. *Hawrylikiewicza* odzwierciedlały udatnie atmosferę plutokracji.

Komedja ze wszech miar godna zobaczenia.
(9.)

Z całego kraju

Warszawa

UDZIAŁ ZWIĄZKU STRZELECKIEGO W OBCHODZIE ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI.

Komendant główny Związku Strzeleckiego ppłk. Frydych wydał rozkaz, polecający oddziałom Z. S. wzięcie udziału w uroczystościach Święta Niepodległości dnia 11. 11.

Udział strzelców ma znaleźć wyraz w podejmowaniu na terenie całego kraju inicjatyw w organizowaniu obchodów, któreby wśród najszerszych mas narodu budziły poczucie radości w sercach wolnych obywateli.

Stanisławów

LIKWIDACJA DYREKCJI KOLEJOWEJ.

„Monitor Polski” przynosi zarządzenie ministra Komunikacji z dnia 23 października br., które postanawia, iż Okręgowa Dyrekcja Kolei Państwowych w Stanisławowie zostanie zlikwidowana z dniem 15 listopada br.

Tarnów

BESTJALSKI NAPAD.

Onegdaj w nocy o godz. 1 na drodze powiatowej w Jodłowie Tuchowskiej koło Tarnowa trzech nieznanymi nazwiskami sprawcy napadli na jadące do Tarnowa na zakupy: Idesę Weis, Balję Gründberg, Frimotę Gründberg, Libę Steindling i Balję Sellender z Olpin koło Jasła. Po zatrzymaniu koni napastnicy pobili ciężko kółkami woźnicę, poczem pobili jadące kobiety. Balję Gründberg wyrzucono na pobliską łąkę i pobito tak silnie, że niebawem zakończyła życie. Wszystkie jadące otrzymały ciężkie rany. Balja Sellender walczy ze śmiercią.

Sprawcy napadu zrabowali gotówkę i garderobę ogólnej wartości 1000 zł., poczem zbiegli. Organa P. P. w Tuchowie weszły natychmiast energicznie poszukiwania za sprawcami bestjałskiego napadu, zawiadamiając równocześnie o wypadku komendę policji państwowej w Tarnowie. Z Tarnowa na miejsce przestępstwa wyjechali przedstawiciele władz.

Zakopane

ICHTJOŁODZY ZWIEDZAJĄ PODHAŁE.

Przez dwa dni bawiła na Podhalu wycieczka kursu ryboznawstwa, jaka trwał przez 6 tygodni w Krakowie. Wycieczkę prowadził znany iohitjolog prof. U. J. Spiczaków oraz inspektorzy: województa krakowskiego Smoleński, wojew. wileńskiego Rymkiewicz i radca Zarnecki.

W wycieczce brało udział 32 lekarzy weterynaryj po dwu z każdego województwa. Uczestnicy wycieczki w pierwszym dniu zwiedzili Morskie Oko w Tatrach. Wycieczka badała warunki życia ryb w tym wysokogórskim jeziorze. W drugim dniu uczestnicy kursu zwiedzili wylegarnię pstrągów w Nowym Targu a następnie Pieniny, poczem odjechali do Krakowa.

SAMOBÓJSTWO ZA POMOCĄ PRĄDU ELEKTRYCZNEGO.

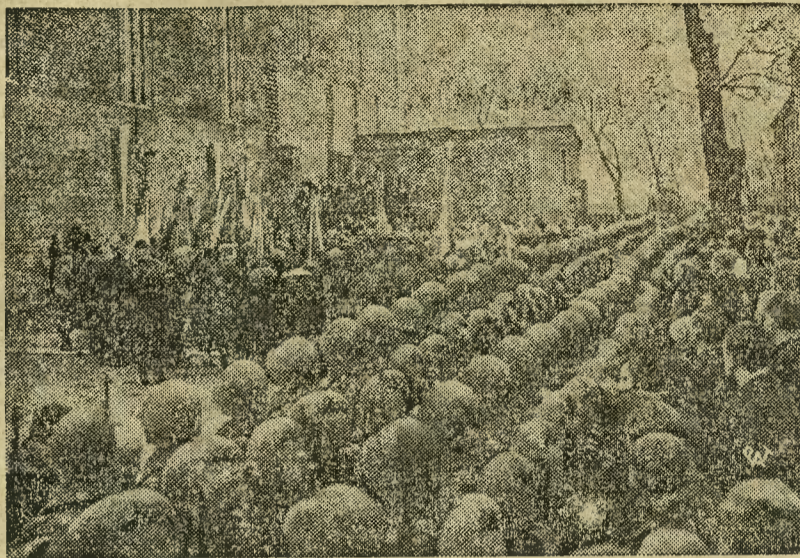
W nocy z 5 na 6 bm. około godz. 21,15 zauważono w tutejszej elektrowni miejskiej, że na linii wysokiego napięcia nastąpiło niezwykle silne uzziemienie. Ponieważ było to w czasie silnego wiatru halnego, wysłano na trasę kilku pracowników dla stwierdzenia przyczyny wypadku. Wysłani na trasę pracownicy elektrowni zauważyli w pewnym miejscu na Bulwarach Słowackiego, powyżej Hotelu Bristol iskry, przekaskujące z linii wysokiego napięcia ku ziemi. Udawszy się na to miejsce, znaleźli le-

żących na ziemi i już martwych skutkiem porażenia prądem dwóch mężczyzn, którzy leżeli obok siebie w odległości 1 metra, połączeni drutem, którego wolny koniec zarzucony był na przewody wysokiego napięcia.

Ze znalezionych przy denatach dokumentów wynika, że są to zwłoki śp. Emanuela Zurka z Dzieźdlic. lat 34 i Józefa Paszka z Czechowic. lat 32. W zaadresowanym do władz bezpieczeństwa liście podają oni, że powodem samobójstwa była niechęć do życia.

Obaj denaci bawili w Zakopanem już od dłuższego czasu.

W 140 rocznicę rzezi Pragi

W ub. niedzielę odbył się w Warszawie obchód 140-ej rocznicy rzezi Pragi, urządzony przez wojska rosyjskie pod wodzą Suworowa. Zdjęcie nasze przedstawia jeden z momentów uroczystości — składanie wieńców na grobach bohaterskich obrońców Pragi i ofiar rzezi.

Odkrycie cmentarza przedhistorycznego nad polskim morzem

Na terenach przyszłego parku nadmorskiego w Wielkiej Wsi-Hallerowie, budowanego z inicjatywy p. Wojewody Pomorskiego St. Kirtikłisa, natrafili zatrudnieni junacy z Ośrodka Pracy na trzy groby skrzynkowe z urnami. Po odwaleniu kamieni junacy urny doszczętnie rozbili, w poszukiwaniu skarbów. O odkryciu powiadomiono zostało starostwo morskie w Wejherowie. Do czasu zbadania terenu przez uczonych, wszelkie prace na powyższym odcinku kierownictwo Ośrodka Pracy wstrzymało.

Nadmieniamy, że teren parku przylega do obszaru dworskiego Poczerzyna, gdzie w b. r. prehistoryk p. dr. Józef Kostrzewski z Uniwersytetu Poznańskiego dokonał odkrycia licznych grobów skrzynkowych.

Zima nadchodzi — czy pamiętasz o pomocy dla powodzi?

Zaburzenia w trawieniu. Specjaliści światowej sławy stwierdzają, zadowalające wyniki działania naturalnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa”.

Stan wody na Wiśle

Poziom wody w Wiśle i jej dorzeczu wynosił w dniu 7 listopada o godz. 7 rano:

W Krakowie (—2,41) —2,39; w Nowym Sączu (Dunajec) (1,22) 1,18; w Przemyslu (San) (—1,89) —1,81; w Zawichoście (1,66) 1,74; w Warszawie (1,39) 1,30; w Wyszkowie (Bug) (0,46) 0,45; w Pultusku (Narew) (0,57) 0,52; w Płocku (0,84) 0,84; w Toruniu (0,89) 0,90; w Fordonie (0,95) 0,97; w Chełmnie (0,78) 0,80; w Grudziądzu (0,96) 0,98; w Korzeniowie (1,14) 1,15; w Pielku (0,38) 0,40; w Tezewie (0,36) 0,38; w Einlage (2,40) 2,40; w Schiwenhorst (2,48) 2,68.

W nawiasach podajemy stan wody z poprzedniego dnia.

Temperatura wody wynosiła w dniu 6 bm. 4,5 st. C., a w dniu 7 bm. podniosła się do 5,4 st. C.

Kierunek wiatru: południowo-wschodni.

Programy radiowe

PIĄTEK, 9 LISTOPADA 1934 R.

Radjostacja warszawska

6,45 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6,50, 7,08, 7,25 Muzyka poranna (płyty). 6,52 Gumnastyka. 7,15 Dziennik poranny. 7,35 Chwilka pań domu. 7,40 Zapowiedź programu. 7,50 Koncert reklamowy. 11,57 Sygnał czasu z Warsz. Obserw. Astr. 12,00 Hejnał z Krakowa. 12,03 Wiadom. meteor. 12,05 Codz. Przegl. Prasy Polskiej. 12,10 Polska muz. ludowa w wyk. ork. Dzierżanowskiego i Suchockiego i chóru Al. Zaremby (płyty). 12,45 „Zaopatrzenie okien na zimę” — wygl. p. M. Stefkowa (pogadanka dla kobiet). 13,00 Dziennik południowy. 13,05 Fragmenty z op. Ch. Gounod'a (płyty). 13,30 Wiadom. o eksp. polskim. 13,35 Przegląd giełdowy. 13,45 Koncert Zesp. H. Adamskiej-Grossmanowej. 13,45 Audycja dla chorych w opr. ks. Rekasza (Tr. ze Lwowa). 17,15 Arje i pieśń w wyk. M. Kurnatowskiej. Akomp. L. Urstein. 17,30 L. v. Beethoven: Sonata F-dur op. 17. Wyk.: Br. Szule (walcornia) i L. Urstein (fort.). Części sonaty: a) Allegro moderato, b) Poco adagio, quasi andante, c) Rondo-Allegro moderato. 17,50 „Przegląd wydawnictw” — omówi prof. H. Mościcki. 18,00 „Nowiny leśne” — wygl. prof. J. Kłoska. 18,10 „Życie kultur i artyst. stolicy”. 18,15 Recital fortep. M. Barówny. 18,45 Odczyt z Poznania. 19,00 Utwory na ksylofon i mandolinę (płyty). 19,20 Pogadanka aktualna. 19,30 Piosenki w wyk. G. Alpar (płyty). Lehar: a) Jestem zakochany, b) Powiedz biedne serduszk. 19,45 Program na dz. nast. 19,50 Wiadom. sportowe. 20,00 „Jak spędzić święto?” 20,05 Pogadanka muzyczna z Krakowa. 20,15 Koncert symfon. z Konserwatorium Warsz. Wyk.: Ork. filh. pod dyr. Sidney'a Beer'a i I. Dubisła (skrz.). w przerwie — Dziennik wieczorny oraz „Jak pracujemy w Polsce”. 22,30 Poczta Irredenty — rec. J. Waśniewski. 22,40 Koncert reklamowy. 23,00 Wiadom. meteorol. dla komunik. lotniczej. 23,05—23,30 Muzyka tan. z danc. „Adria”.

Dnia 6 bm. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., mój kochany mąż, nasz troskliwy ojciec, brat i wuj

S. p.

Bronisław Gołaszewski

przeżywszy lat 66, o czym donosi w ciężkim smutku pogrążona

Rodzina.

Wigilie i msza św. żałobna odbędą się w sobotę, dnia 10 listopada w kościele parafjalnym w Podgórzu o godz. 8-miej rano. — Pogrzeb tegoż dnia o godz. 15.30 z kościoła na cmentarz w Podgórzu.

Osobnych uwiedomień nie wysyła się.

III. E. 360/33.

UCHWAŁA. 1) W sprawie postępowania upadłościowego nad majątkiem kupca Fryderyka Goersa w Chełmnie wyznacza się termin ogólnego zgromadzenia wierzycieli na dzień 23 listopada 1934 r. o godz. 11-tej z następującym porządkiem: a) wyrażenia zgody na odstąpienie niektórych hipotek takim wierzycielom konkursowym, którzy są w posiadaniu weksli firmowych upadłego dłużnika w zamian za zwolnienie upadłego dłużnika od zobowiązań wekslowych w odpowiedniej wysokości. b) sposobu dalszego prowadzenia postępowania upadłościowego. c) ewentualnych zmian w osobie zarządcy i składzie wydziału wierzycieli. 2) termin celem zbadania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności wyznacza się na dzień 23 listopada 1934 r. o godz. 11,30. Chełmno, dnia 22 października 1934 r. Sąd Grodzki. Zl. 1527-9.

OBWIESZCZENIE. Budynek b. Sołectwa w Małym Tarnpie wraz z 1 morgą roli od zarzą. do wydzierżawienia najwięcej dającym. Zamknięte oferty z napisem: „Oferta na dzierżawę budynku w M. Tarnpie” należy składać do dnia 16 listopada br. godz. 12-tej w Oddz. 2 Gosp. Ratusz, pokój nr. 318, gdzie wyłożone są również warunki dzierżawy. Zarząd Miejski zastrzega sobie dowolny wybór oferenta lub też nieuwzględnienie żadnej oferty. 8505

Za Prezydenta Miasta — Naczelnik Wydziału: (—) Kroszelnicki.

6. K. 35/31.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Nieruchomość położona w Przyjaźni, zapisana w księdze gruntowej Przyjaźni karta 211 i to 1/8 idealna część tej nieruchomości, zapisana w chwili uczynienia wpisu o przetargu na imię Otona Zjelko'go w Przyjaźni, pow. Kartuszy, zostanie w drodze egzekucji, dnia 28 listopada 1934 r. o godz. 10 przed południem wystawiona na przetarg w nżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 15. Cała nieruchomość Przyjaźni karta 211 powierzchni 1708,99,51 ha, o czystym dochodzie 2777,42 talarów, składa się z całego szeregu osad wiejskich oraz z resztki obejmującej rolę, łąki, las, jezioro, pastwiska, ogrody, drogi i podwórza. Na resztkowie znajdują się dom mieszkalny (dwór), dom mieszkalny dla urzędników, 8 domów dla robotników, stajnie, chlewy, stodoły, szopy i kuźnia. Nieruchomość ta składa się z parcel należących do art. matrykuły 21 obwodu dworskiego Przyjaźni oraz do art. matrykuły 17 obwodu gminnego Skrzyszewo Żukowskie. Suma oszacowania 1/8 idealnej jej części podlegającej przetargowi wynosi 435,000,— złotych. Kartuszy, dnia 20 września 1934 r. Sąd Grodzki.

Dnia 12 listopada 1934 r. o godz. 10 odbędzie się w świetlicy K. P. w przy dworcu osobowym w Tezewie licytacja znalezionych przedmiotów, jak laski, parasole, odzież itp. Zl. 1315-8

Dyrekcja Kolei Państwowych.

Materiały

na ubrania, kostjomy, płaszczce poleca

Skład Fabryczny

Fabryki

Jan Macha w Bielsku H. Landsberg w Tomaszowie.

Wielki wybór dodatków krawieckich.

Gdynia, Starowiejska 16, e 210-58. 7776

MEBLE

różnego rodzaju w solidnym wykonaniu po cenach konkurencyjnych poleca

Gdyńska

Centrala Mebli

Gdynia, Starowiejska 40, telef. 26-25. 7127

DLACZEGO SKÓRA MOJA NIGDY SIĘ NIE BŁYSZCZY.

— Nawet podczas wiatru lub deszczu

Deszcz czy wiatr, nie mnie to nie obchodzi. Wiem dobrze, że dzięki Pianee Kremowej, zawartej w znakomitym paryskim Pudrze Tokalon, pudr ten przylega mocno, niezależnie od pogody. Skóra moja jest rzezej tłusta, a jednak Pudr Tokalon przylega do niej czterokrotnie mocniej, niż każdy zwykły pudr, nawet pomimo pocenia się. Zwalcza on rozszerzone pory. Niezależnie od Pani zajęcia można być pewną, że Pudr Tokalon jest jedynym pudrem, który nada Pani cudownie piękną, naturalną cerę bez śladu polysku, zarówno w dzień, jak i przy sztucznym świetle.

R. H. A. 2186.

W tutejszym rejestrze handlowym oddział „A” pod nr. 2186 wpisano w dniu 24 kwietnia 1934 r. firmę Stanisław Serafin i Stanisława Piaseczna w Bydgoszczy. Właścicielami firmy są Stanisław Serafin rzeźnik i Stanisława Piaseczna rzeźniczka oboje z Bydgoszczy, ul. Gdańska 114. Firma jest jawną spółką handlową. Do zastępstwa spółki są upoważnieni oboje wspólnicy łącznie. Zl. 1353-8.

„ERIKA”
najlepsze nowe maszyny piszące
zł. 380.— 7956
SKORA i S-KA
Poznań
Aleje Marcinkowskiego 24

Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

SPRZEDAMY
halę z konstrukcji żelaznej

50 mtr. długości, 20 mtr. szerokości, 6 1/2 wzel. 7 mtr. wysokości, wagi ca. 59 ton odpowiadająca w przybliżeniu powyższej rycinie z trzema suwnicami łańcuchowymi (Laufkrähne). Obie rzęce można na miejscu w Bydgoszczy każdego czasu.

Fabryka Maszyn dawn. C. Blumwe i Syn S.A.
Bydgoszcz, Nakiełska 53. 8467

8. N. 7/28. 8510
UCHWAŁA. W postępowaniu upadłościowym względem majątku firmy Poralla i Co, w Bydgoszczy, wyznacza się ogólne zgromadzenie wierzycieli z następującym porządkiem dziennym: 1) złożenie rachunku końcowego przez zarządę upadłości, 2) sprawozdanie biegłego Władysława Kowalewskiego, 3) przyjęcie rezygnacji Leona Maya z stanowiska zarządcy upadłości, oraz wybór nowego zarządcy upadłości, 4) zastanowienie postępowania dla braku masy na dzień 21 listopada 1934 r. o godz. 12 w podpisany Sądzie pokój nr. 4.
Bydgoszcz, dnia 5 listopada 1934 r.
Zl. 1345-8. Sąd Grodzki.

R. H. B. 13. 8519
W tutejszym rejestrze handlowym oddział „B” pod nr. 13 wpisano w dniu 12 czerwca 1934 r. przy firmie „Fabryka Sygnałów Kolejowych C. Piebrandt i Ska Sp. z o. o. w Bydgoszczy”, że dotychczasowego kierownika Spółki Dra Konrada Kasperowicza odwołano z Zarządu.
Zl. 1355-8. Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

Km. Nr. 812/34. 8496
OBWIESZCZENIE O LICYTACJI NIERUCHOMOŚCI.
Komornik Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie Jan Głowczewski, mający kancelarię w Wąbrzeźnie, ul. Pomorska 12 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 12 grudnia 1934 r. o godz. 12 w Sądzie Grodzkim w Wąbrzeźnie pokój nr. 12 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużnika Michała Pepela z Łopatek pow. Wąbrzeźno, nieruchomości wiejskiej Łopatki tom III karta 61 położonej w Łopatkach pow. Wąbrzeźno woj. Pomorskie o obszarze 10.98.55 ha, na którym stoi dom mieszkalny wraz z zabudowaniami gospodarczymi przeznaczonymi na prowadzenie gospodarstwa rolnego.
Nieruchomość ma urządzoną księgę hipoteczną w Sądzie Grodzkim w Wąbrzeźnie.
Nieruchomość oszacowana została na sumę złotych 7.500.—, ceną zaś wywołania wynosi 5.625.— zł.
Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rekojmnię w wysokości zł. 750.—.

Rekojmnię należy złożyć w gotówce albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.
Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowo publicznie obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.
Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.
W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-iej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w sądzie grodzkim w Wąbrzeźnie, ul. Wolności 17 pokój nr. 7.
Wąbrzeźno, dnia 2 listopada 1934 r.
(—) Jan Głowczewski, Komornik Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie.

Sygnatura I. C. 1068/34. 8520
OBWIESZCZENIE.
Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, Wydział Cywilny, podaje do wiadomości, że na podstawie art. 157 § 1 k. p. c. p. adw. Sobociński Stanisław, zamieszkały w Żninie został ustanowiony kuratorem do zastępowania nieznanego z miejsca pobytu Stanisława Woźniaka, ostatnio zamieszkałego w Żninie w sprawie z powództwa Heleny Kędziorówny, obecnie zam. Mnichowskiej w Żninie ul. Śniadeckich, za zezwoleniem meza Wacława Mnichowskiego, kupca w Żninie — powódki — zast. przez adw. Smoczykę w Żninie, przeciwko Stanisławowi Woźniakowi, b. restauratorowi w Żninie, obecnie w Stanach Zjedn. Am. Półn. o nieznanym bliżej miejscu pobytu — pozwnanemu — o skierowanie egzekucji i wzywa nieznanego z miejsca pobytu, aby się zgłosił do uczestniczenia w pomienionym procesie.
Bydgoszcz, dnia 13 października 1934 r.

R. H. A. 492. 8518
W tutejszym rejestrze handlowym oddział „A” pod nr. 492 przy firmie „Gebrüder Schwadtko” wpisano w dniu 10 kwietnia 1934 r., że firma wygasła.
Zl. 1351-8. Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

R. H. A. 2153. 8514
W tutejszym rejestrze handlowym oddział „A” pod nr. 2153 wpisano w dniu 5 lutego 1934 r. przy firmie Wielkopolska Hurtownia Forniejów i Dykt z siedzibą w Bydgoszczy, właśc. Chana Wołkiewiczówna, że Szmulowi Wojdesławskiemu, kupcowi z Bydgoszczy udzielono prokury.
Zl. 1351-8. Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

R. H. A. 2187. 8513
W tutejszym rejestrze handlowym oddział „A” pod nr. 2187 wpisano dnia 24 kwietnia 1934 r. firmę Gilet Balicki. Właścicielem firmy jest Gilet Balicki, kupiec w Bydgoszczy.
Zl. 1349-8. Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

R. H. B. 311. 8512
W tutejszym rejestrze handlowym oddział „B” pod nr. 311 wpisano w dniu 21 marca 1934 r. przy firmie Pomorska Hurtownia Mąki i Pieczywa „Panis” Spółka z ogr. por. w Bydgoszczy, że: Michała Potofca z Keyni wybrano likwidatorem, oraz że uchwałą Walnego Zebrania z dnia 30 grudnia 1933 rozwiązano spółkę.
Zl. 1348-8. Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

R. H. A. 2046. 8511
W tutejszym rejestrze handlowym oddział „A” pod nr. 2046 przy firmie Dom Towarowy Bracia Matecy wpisano w dniu 10 kwietnia 1934 r. że prokura Ignacego Szkurnika wygasła.
Zl. 1346-8. Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

R. H. A. 2180. 8509
W tutejszym rejestrze handlowym oddział „A” pod nr. 2180 wpisano w dniu 5 lutego 1934 r. firmę „Welpol” Handel Wełny Owczej w Bydgoszczy. Właścicielem firmy jest Abraham Berenbaum kupiec w Bydgoszczy.
Zl. 1347-8. Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

IV. E. 1452/34. 8522
POSTĘPOWANIE UPADŁOŚCIOWE.
Co do majątku spadku po ś. p. zmarłym Lejzerze Bachrachu, wdruża się z dniem dzisiejszym t. j. z dniem 5 listopada 1934 r. o godz. 10 przed południem postępowanie upadłościowe, ponieważ wnioskodawcy małoletni Hersz Mordka i Lewi Bachrach zast. przez opiekunkę Szajndle Klepfisz, zam. w Łodzi na podstawie zawartego w aktach spadkowych III. VI. 109/34 inwentarza spadkowego uwiarygodniły nadmierne zadłużenie spadku. Zarządca masy upadłościowej mianuje się adwokata Antoniego Blocha z Bydgoszczy, ul. Marsz. Focha. Wierzytelnosć osoby zgłaszającej w Sądzie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1934 r. Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestji, wymienionych w § 132 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na dzień 7 grudnia 1934 r. o godz. 11 przed południem, — zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na dzień 4 stycznia 1935 r. o godz. 11 przed południem. Wszystkim, którzy posiadają jakiegokolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać spadkobiercom po zmarłym Lejzerze Bachrachu, małoletnim Herszowi Mordec i Lewinowi Bachrach, zast. przez opiekunkę Szajndle Klepfisz, względnie uiszczać się z długu, a nawet poleca się im, aby najpóźniej do dnia 25 listopada 1934 r. donieśli zarządcę masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy.
Zl. 1337-8. Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

Stowarzyszenie Opiekł nad Niezatrudnioną Młodzieżą

ZAKUPI

za gotówkę loco Koszary Nadwiślańskie w Toruniu.

- 350 q kartofli
- 180 kp. kapusty
- 100 q marchwi
- 50 q buraków czer.
- 10 q grochu i fasoli
- 1 q pietruszki
- 3 q cebuli
- 40 centnarów słomy targanej

Oferty na całość lub części z podaniem gatunków przesiać do Ośrodka Pracy w Toruniu, Koszary Nadwiślańskie do dnia 12 b. m. 8497

Tapety
na cały pokój z borta od zł. 5.85

Farby
pokost, lakiery, ceny niższe

Froter
w kolorach na wagę 1/2 kg zł. 0.85

Mydła
rzadkie 1/2 kg 0.45
rzadkie białe 1/2 kg 0.60

Persil
prawdziwy paczka tylko zł. 0.70

Nafta
silnopłomienna po cenie konkurencyjnej.
Jan Kapczyński
Toruń, ul. Szeroka narożnik Mostowej, ul. Szczytna 15. Brodnica, ul. Hallera 7. 2427

GDYNIA
Zakład tapicerski
(nagrodzony złotym medalem I. Wystawy Rzemieślniczej w Gdyni) poleca pierwszorzędnej jakości leżanki, tapczany, kanapy, fotele, materace i t. d.
E. Ruciński, Gdynia,
ul. Świętojańska 103. 7553

Dywany
materiały meblowe, firany, chodniki, narzuty itp. poleca w wielkim wyborze po cenach najniższych. Specjalny skład dywanów. **Bracia Go-recy Gdynia, Starowiejska 3**
tel. 2872. 8101

Nowootwarty
zakład gastronomiczny „Ala Fourchette”, właśc. Bracia Kryczko Gdynia, Szkolna, róg 10 Lutego, tel. 1701 poleca pierwszorzędne śniadania, obiady, kolacje po cenach umiarkowanych. Kuchnia polska, francuska i rosyjska. 8102

Dykty
wszelkich rozmiarów po cenach ściśle fabrycznych poleca Polskadykta Gdynia, ul. Starowiejska 35 róg 3 Ma-ja tel. 1068. 8281

TCZEW
Poszukuję
pożyczki 15.000.— zł na I. hipotekę, na nieruchomości z przedsiębiorstwem, połączoną w mieście na Pomorzcu, wartości 40.000.— zł. Procent według umowy. Zgłoszenia proszę kierować do Administracji „Dnia Tczewskiego” Tczew, pod hipotekę. 8525

Sygnatura: 4530/34. 8504
OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI
Komornik Sądu Grodzkiego w Grudziądzu III rewiru Wojciech Janowski, mający kancelarię w Grudziądzu, ul. Legionów nr. 15 na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 9 listopada 1934 r. o godz. 10-tej w Grudziądzu, ul. Chełmińska nr. 26, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Antoniego Czaplackiego, składających się z 1 pianina firmy „Sommerfeld”, 1 wagi firmy „Szembek”, oszacowanych na łączną sumę zł. 1.600.—. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Grudziądz, dnia 5 listopada 1934 r.
Komornik: (—) W. Janowski.

Numer akt: Km. 19/34. 8495
WEZWANIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie Jan Głowczewski, mający kancelarię w Wąbrzeźnie, ul. Pomorska 12, podaje do publicznej wiadomości, że dnia 26 listopada 1934 r. o godz. 2.30 przystąpi do opisu nieruchomości Wąbrzeźno, karta 951 położonej w Wąbrzeźnie, ul. Mickiewicza nr. 13, do której skierowana została egzekucja w poszukiwaniu wierzytelności w kwocie 6.000.— zł. wraz z 5% i kosztami przypadającymi wierzycielowi Bankowi Związku Spółek Tzarobkowych Sp. Akc. oddział w Toruniu od dłużniczki Wandy Lookadji Paszcottowej z Wąbrzeźna jako jedynej spadkobierczyni ś. p. Bol. Paszcotty z Wąbrzeźna i wzywa się wszystkie osoby, nieuczestniczące w postępowaniu, aby przed ukończeniem opisu zgłosiły swoje prawa do wymienionej nieruchomości lub jej przynależności, jeżeli prawa tych osób stanowią przeszkodę do egzekucji.
Wąbrzeźno, dnia 5 listopada 1934 r.
Komornik: (—) Jan Głowczewski.

3. N. 11/32. 8501
UCHWAŁA. 1) W sprawie postępowania upadłościowego nad majątkiem firmy F. Goers w Chełmnie, jawna spółka handlowa — spółnicy kupecy Fryderyk Goers i Paweł Schmelzer w Chełmnie, wyznacza się termin ogólnego zgromadzenia wierzycieli na dzień 23 listopada 1934 r. o godz. 10-tej z następującym porządkiem: a) wyrażenie zgody na odstąpienie niektórych hipotek takim wierzycielom konkursowym, którzy są w posiadaniu weksli upadłej firmy w zamian za zwolnienie upadłej firmy od zobowiązań walekowskich w odpowiedniej wysokości. b) sposobu dalszego prowadzenia postępowania upadłościowego. c) ewentualnych zmian w osobie zarządcy i składzie wydziału wierzycieli. 2) termin celem zbadania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności wyznacza się na dzień 23 listopada 1934 r. godz. 10.30.
Chełmno, dnia 22 października 1934 r.
Zl. 1526-9 Sąd Grodzki.

R. H. A. 2178. 8516
W tutejszym rejestrze handlowym oddział „A” pod nr. 2178 wpisano w dniu 27 stycznia 1934 r. firmę „Dentexim” właśc. Wiktor Palicki i Max Joswig w Bydgoszczy. Właścicielami firmy są Wiktor Palicki i Max Joswig obaj kupecy zamieszkały w Bydgoszczy ul. Gdańska nr. 51. Firma jest jawną spółką handlową. Spółka rozpoczęła swe czynności dnia 15 lipca 1933 r. Do zastępstwa spółki są upoważnieni każdy z wspólników z osobna.
Zl. 1352-8. Sąd Grodzki w Bydgoszczy.

Wykrawki skóry do podszew
jako też wszelkie przybory do obu-
wia, mapy od nut i teczki poleca
jaknajtaniej 7266
Carl Fuhrmann
II. Damm 6 Gdańsk Tel. 25310

Nr. Km. V. 1870/34. 8521
OBWIESZCZENIE
Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, rewiru V. Stefan Jaroszyński, urzędujący w Bydgoszczy, ul. Zdun nr. 1 na zasadzie art. 602 i nast. k. p. c. obwieszcza, że w dniu 12 listopada 1934 r. o godz. 10-tej odbędzie się przymusowa licytacja ruchomości należących do p. Heleny Schmidt, zam. w Lisiegonie powiat Bydgoszcz, składających się z: 1 maciorcy, 5 tuczników, 6 warchlaków i 1 motoru benzynowego, oszacowanych na łączną kwotę 1.445.— zł., które oglądać można w dniu przetargu w miejscu sprzedaży w czasie wyżej oznaczonym.
(—) Stefan Jaroszyński, Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy. Zl. 341-8-K.

TORUN
Zobacz
„Kiermasz Świątowy”
Toruń, St. Rynek 30. Ty-
siące artykułów za bezcen,
każdy powinien widzieć kto
dba o swą kieszeń. Oddziały
Poznań, Toruń Gdynia

10 gr!!!
cytryna, miód szt. ft. 50 gr,
grzyby lit., szproty w oli-
wie, skumbria. Araczewski
Toruń, Chełmińska. 8523

Gur?
do obcasów, podszew i ka-
loszy sprzedaje najtaniej
skład skór Zygmunt BAL-
CEROWICZ, Toruń, Zeglarska
ska 21. 8031

Poszukuję
mieszkania 3 pokojowe, do-
stężnego słonecznego. Oferty
„Dzień Pomorski” Toruń,
pod nr. 8498.

Rezerwiści
Powstańcy
Marcerze
Sekolli
i wszelkie inne organizacje
zakupują najtaniej umundu-
rowania w firmie (5538)
Władysław Czyżniewski
Wytwórnia konfekcji i bielizny
Toruń, Wielkie Garbary 12.

Pianina
T. Bettinga sprzedaje
na nader dogodnych spła-
tach. Dla pp. wojskowych
i urzędników szczególnie
ustępstwa. Turostowska, To-
ruń, św. Duchy 14. 7917

Orzechy włoskie
10.50 zł za pięć kilo, jądra
22.— zł, za oplatą wysyła.
Esgewicz Zaleszczyki, 8439

Wannę z piecem
okazyjnie kupię, różne me-
ble, duży dywan sprzedam
tanio. Toruń, Bydgoska 62,
II. front. 8462

Na jesień i zimę
polecamy w bogatym wybo-
rze **Plaszcze, ubranie**
męskie dla chłopców
**Kurtki skórzane, futrze-
ne i welurowe** na ciepłe
podszewce. Wszelkiego ro-
dzaju **spodnie, odzież**
zawodową i sportową.
Plaszcze i mundurki
gimnazjalne. Nasze
niskie ceny zdumiewa-
ją wszystkich.
Bazar Toruński
(dawn. Cz. Buza)
Toruń, Wielkie Garbary
7699

2 pokojowe
mieszkanie, od zaraz do wy-
najęcia. Toruń, ul. Projek-
towana obok Koszarowej,
Kosiński. 8499

Pokoik
umeblowany z osobnym
wcześnie do wynajęcia. To-
ruń, ul. Projektowana obok
Koszarowej. 8490

Udzielam
taniej korepetycji i
lekcyj
francuskiego, niemieckiego,
angielskiego i gry na forte-
piano. Adamska, Toruń,
Sukiennicza 4. 6338

HALLO! UWAGA!
Porcelana
Serwisy do kawy od 6 zł.
Serwisy obiadowe od 35 zł.
Wyżymaczki, talerze i t. d.
„ŻELAZOPOL” Toruń,
Nowy Rynek 18, tel. 442

FUTRA
Toruń, Nowy Rynek 11
m. 2.
Najnowsze fasony najwy-
tworniejszych modeli pa-
ryskich futer wykonuje fa-
chowco oraz przerabiam
z własnych oraz powierzony-
ch skór **po cenach**
najniższych. Prosimy
przyjść przekonani!!
835e

PIERWSZORZĘDNE
OBIADY 0,80 gr
i **PRIMA**
FLAKI
„HUNGARIA”
TORUN
ul. Prosta 19. 7830

RADJODBIORNIKI
Państw. Zakładów Tele i Ra-
djo technicznych po cenach
fabrycznych i na dogodnych
warunkach spłaty u
przedstawiciela
E. Siwiec
Toruń Zeglarska 31.

Pośrednictwo
kupna, sprzedaży nierucho-
mości, wynajmu lokali, re-
dagowanie wniosków, od-
wołań sądowych (4820)

Stow. Właścicieli
Nieruchomości, Toruń
Mest Paniński, Toruń

Wszyscy mówią,
że najtańszy
krawat
kupisz tylko wprost z fa-
bryki Toruń, św. Jakóba 16
Co tydzień nowe desenie

Mieszkanie
4 pokojowe z kuchnią, wy-
godny garaż, do wynajęcia
od zaraz. Wiadomość: Pa-
talon, Chełmża. 8488

Z powodu
zaginięcia unieważniam weks-
sel płatny 30 I. 1935 r. wy-
stawiony przezemnie dla
firmy „Pepege” Tow. Akc.
Grudziądz, na sumę złotych
500.—, Fr. Wabich, Żnin,
ulica Śniadeckich 13. (8503)

Wyroby betonowe
7691 rury kanalizacyjne i wszelkie akces-
soria w zakresie kanalizacji wchodzące
poleca
Fabryka Wyrobów Betonowych „TRI”
BIAŁEŁOTA, pod Bydgoszczą, telefon 227

